

Briselē, 2018. gada 22. maijā
(OR. en)

9057/18

Starpiestāžu lieta:
2016/0362 (COD)

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	delegācijas
Temats:	Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un groza Direktīvu 98/26/EK, Direktīvu 2002/47/EK, Direktīvu 2012/30/ES, Direktīvu 2011/35/ES, Direktīvu 2005/56/EK, Direktīvu 2004/25/EK un Direktīvu 2007/36/EK – <i>prezidentvalsts kompromiss</i>

Turpmāk izklāstīts prezidentvalsts kompromisa teksts par minēto priekšlikumu, kas iesniedzams Padomei 2018. gada 25. maijā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību
zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un groza Direktīvu 98/26/EK,
Direktīvu 2002/47/EK, Direktīvu 2012/30/ES, Direktīvu 2011/35/ES, Direktīvu 2005/56/EK,
Direktīvu 2004/25/EK un Direktīvu 2007/36/EK**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

¹ OV C , , . lpp.

² OV C , , . lpp.

tā kā:

- (1) Finanšu stabilitātes padome (FSP) 2015. gada 9. novembrī publicēja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) noteikumus ("*TLAC* standarts"), ko 2015. gada novembrī apstiprināja G20. *TLAC* standarta mērķis ir nodrošināt, lai globālām sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB), ko Savienības regulējumā sauc par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI), būtu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, kas vajadzīga, lai palīdzētu nodrošināt, ka noregulējumā un tūlīt pēc noregulējuma kritiski svarīgas funkcijas var turpināt, neapdraudot nodokļu maksātāju līdzekļus (publiskos līdzekļus) vai finanšu stabilitāti. Komisija 2015. gada 24. novembra paziņojumā ³ apņēmas līdz 2016. gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, kas dotu iespēju īstenot *TLAC* standartu līdz starptautiski saskaņotajam termiņam – 2019. gadam.

³ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu", 24.11.2015., COM(2015) 587 *final*.

- (2) Lai *TLAC* standartu īstenotu Savienībā, ir jāņem vērā spēkā esošā iestādēm specifiskā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasība ("*MREL*"), kas ir piemērojama visām Savienības iestādēm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES ⁴. Tā kā *TLAC* un *MREL* ir viens mērķis – nodrošināt, lai Savienības iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, abām prasībām vajadzētu būt vienota regulējuma papildinošiem elementiem. Darbības līmenī Komisija ierosināja, ka *TLAC* standarta saskaņoto minimuma līmeni attiecībā uz G-SNI ("*TLAC* minimuma prasība") būtu jāievieš Savienības tiesību aktos, veicot grozījumus Regulā (ES) Nr. 575/2013 ⁵, savukārt iestādei specifiskajam papildinājumam attiecībā uz G-SNI un iestādei specifiskajai prasībai attiecībā uz iestādēm, kas nav G-SNI, kuru sauc par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, būtu jāpievēršas, izmantojot mērķtiecīgus grozījumus Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014 ⁶. Attiecīgie šīs direktīvas noteikumi attiecībā uz iestāžu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju būtu jāpiemēro konsekventi kopā ar noteikumiem iepriekš minētajos tiesību aktos un Direktīvā 2013/36/ES ⁷.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un neregulējuma režīmu (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību neregulējumam, izmantojot vienotu neregulējuma mehānismu un vienotu neregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- (3) Nepastāvēt saskaņotiem Savienības noteikumiem attiecībā uz *TLAC* standarta ieviešanu Savienībā, tiktu radītas papildu izmaksas un juridiskā nenoteiktība iestādēm un apgrūtināta iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana pārrobežu iestādēm. Nepastāvēt saskaņotiem Savienības noteikumiem, tiek radīti arī konkurences izkropļojumi iekšējā tirgū, ņemot vērā to, ka izmaksas iestādēm saistībā ar spēkā esošo prasību un *TLAC* standarta ievēšanu Savienībā var ievērojami atšķirties. Tāpēc ir jālikvidē šie šķēršļi iekšējā tirgus darbībai un jāizvairās no konkurences izkropļojumiem, kas rodas no tā, ka nav saskaņotu Savienības noteikumu attiecībā uz *TLAC* standarta ieviešanu. Tādējādi atbilstīgs šīs direktīvas juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kuru interpretē atbilstīgi Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai.
- (4) Saskaņā ar *TLAC* standartu Direktīvai 2014/59/ES būtu jāturpina atzīt noregulējuma stratēģija, saskaņā ar kuru noregulējuma pilnvaras īsteno viena noregulējuma iestāde (*SPE* pieeja), kā arī noregulējuma stratēģija, saskaņā ar kuru noregulējuma pilnvaras īsteno vairākas noregulējuma iestādes (*MPE* pieeja). Saskaņā ar *SPE* pieejas stratēģiju tiek noregulēta tikai viena grupas vienība – parasti mātesuzņēmums, savukārt grupas citas vienības – parasti meitasuzņēmumi, kas veic pamatdarbību, – netiek iekļauti noregulējumā, bet novirza savus zaudējumus un rekapitalizācijas vajadzības augšup vienībai, kas jānoregulē. Saskaņā ar *MPE* pieejas stratēģiju var noregulēt vairāk nekā vienu grupas vienību. Lai efektīvi piemērotu vēlamo noregulējuma stratēģiju, ir svarīga skaidra noregulējamo vienību ("noregulējuma vienības") identifikācija, proti, identificējot tās, kurām varētu piemērot noregulējuma darbības – kopā ar tām piederošajiem meitasuzņēmumiem ("noregulējuma grupas"). Minētā identifikācija ir svarīga arī, lai noteiktu noteikumu par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju piemērošanas līmeni, kas finanšu uzņēmumiem būtu jāpiemēro. Tāpēc ir jāievieš "noregulējuma vienības" un "noregulējuma grupas" jēdzieni, lai grozītu Direktīvu 2014/59/ES par grupas noregulējuma plānošanu nolūkā skaidri noteikt, lai noregulējuma iestādes identificē noregulējuma vienības un noregulējuma grupas grupā un pienācīgi ņem vērā plānotās darbības ietekmi grupā, lai nodrošinātu efektīvu grupas noregulējumu.

- (5) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, lai nodrošinātu zaudējumu netraucētu un ātru absorbciju un rekapitalizāciju noregulējumā ar minimālu ietekmi uz finanšu stabilitāti un nodokļu maksātājiem. Tas būtu jāpanāk ar iestāžu atbilstību iestādei specifiskai minimuma prasībai pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ("*MREL*"), kā noteikts Direktīvā 2014/59/ES.
- (6) Lai tos saucējus, kas mēra iestāžu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, pielāgotu tiem, kas paredzēti *TLAC* standartā, *MREL* būtu jāizsaka kā procentuāla attiecība no attiecīgās iestādes kopējās riska darījumu vērtības un no sviras rādītāja riska darījumu vērtības mēra.
- (7) Atbilstības kritērijus iekšēji rekapitalizējamām saistībām attiecībā uz *MREL* būtu cieši jāpielāgo Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajiem kritērijiem attiecībā uz *TLAC* minimuma prasību saskaņā ar papildu pielāgojumiem un prasībām, kas ieviestas šajā direktīvā. Jo īpaši atsevišķiem parāda instrumentiem ar iegultu atvasinātā instrumenta komponentu, piemēram, atsevišķām strukturētām parādzīmēm, vajadzētu būt atbilstīgām, lai izpildītu *MREL*, ja tām ir fiksēta vai pieaugoša pamatsumma, kas jāatmaksā iepriekš zināma termiņa beigās, bet tikai papildu ienesīgums ir saistīts ar atvasinājumu un ir atkarīgs no atsauces aktīva rezultativitātes. Ņemot vērā tādu pamatsummu, minētajiem instrumentiem noregulējumā vajadzētu būt ar augstu zaudējumu absorbcijas spēju un viegli iekšēji rekapitalizējamiem.

(8) To saistību tvērums, kuras izmantotas, lai ievērotu *MREL*, principā ietver visas saistības, kas rodas no prasījumiem, kuri izriet no parastiem neprioritāriem kreditoriem (nepakārtotās saistības), izņemot gadījumus, kad tās neatbilst šajā direktīvā noteiktiem konkrētiem atbilstības kritērijiem. Lai veicinātu iestāžu noregulējamību, iedarbīgi izmantojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai *MREL* tiktu izpildīta ar pakārtotām saistībām, jo īpaši tad, ja pastāv skaidras norādes, ka iekšēji rekapitalizēti kreditori noregulējumā, iespējams, cietīs zaudējumus, kas pārsniegtu to iespējamās zaudējumus maksātnespējas gadījumā. Noregulējuma iestādēm būtu jāizvērtē vajadzība prasīt no iestādēm izpildīt *MREL* ar pakārtotajām saistībām, ja to saistību apjoms, kuras ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas, sasniedz konkrētu sliekšni saistību kategorijā, kas ietver *MREL* atbilstīgās saistības. Prasība izpildīt *MREL* ar pakārtotām saistībām būtu jāizvirza līmenim, kas nepieciešams, lai novērstu, ka kreditoru zaudējumi noregulējumā pārsniedz zaudējumus, kas tiem citādi būtu radušies maksātnespējas gadījumā. Parāda instrumentu subordinācijai, ko noregulējuma iestādes pieprasa attiecībā uz *MREL*, nebūtu jāskar iespēja daļēji izpildīt *TLAC* minimuma prasību ar nepakārtota parāda instrumentiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, kā atļauj *TLAC* standarts. Attiecībā uz G-SNI noregulējuma vienībām vai augstākā līmeņa bankām ar noregulējuma grupu aktīviem virs EUR 100 miljardiem un, pamatojoties uz konkrētiem kritērijiem un ņemot vērā noguldījumu prevalenci un parāda instrumentu neesamību finansēšanas modelī, diskrecionāri ierobežotu piekļuvi kapitāla tirgiem atbilstīgajām saistībām un paļaušanos uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, lai izpildītu *MREL*, noregulējuma vienībām vajadzētu būt iespējai prasīt, lai daļa no *MREL*, kas vienāda ar Direktīvas 2014/59/ES 37. panta 10. punktā un 44. panta 5. punktā minēto zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas līmeni, tiktu izpildīta ar pakārtotām saistībām un pašu kapitālu, tostarp pašu kapitālu, ko izmanto, lai izpildītu Direktīvā 2013/36/ES minēto apvienoto rezervju prasību.

Pēc noregulējuma vienības pieprasījuma noregulējuma iestādēm vajadzētu varēt samazināt minēto prasību līdz robežvērtībai, kas atbilst tai samazinājuma proporcijai, kura iespējama saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 3. punktu saistībā ar minētajā regulā noteikto *TLAC* minimuma prasību. Saskaņā ar proporcionalitātes principu noregulējuma iestādes var īstenot pilnvaras prasīt, lai *MREL* tiktu izpildīta ar pakārtotajām saistībām, ciktāl prasītās subordinācijas vispārējais līmenis pašu kapitāla un atbilstīgo saistību posteņu veidā saistībā ar iestāžu pienākumu ievērot *TLAC*, *MREL* un attiecīgā gadījumā apvienoto kapitāla rezervju prasību saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, nepārsniedz vai nu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas līmeni, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES 37. panta 10. punktā un 44. panta 5. punktā, vai summu saskaņā ar formulu, kas balstīta uz 1. pīlāra un 2. pīlāra prudenciālajām prasībām un apvienoto kapitāla rezervju prasību – atkarībā no tā, kura no minētajām summām ir lielāka.

- (9) *MREL* būtu jāļauj iestādēm absorbēt, attiecīgi, noregulējumā vai dzīvotspējas zaudēšanas brīdī sagaidāmos zaudējumus un rekapitalizēt iestādi pēc noregulējuma plānā paredzēto darbību īstenošanas un noregulējuma grupas noregulējuma. Noregulējuma iestādēm, pamatojoties uz viņu izvēlēto noregulējuma stratēģiju, būtu pienācīgi jāpamato piemērotais *MREL* līmenis, un bez liekas kavēšanās minētais līmenis būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā visas izmaiņas Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības līmenī. Pamatā šādu līmeni vajadzētu veidot noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summai, kas atbilst iestādes pašu kapitāla prasībām, un rekapitalizācijas summai, kura ļauj iestādei pēc noregulējuma vai pēc norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas izpildīt savas pašu kapitāla prasības, kas nepieciešams, lai saņemtu atļauju veikt tās darbības saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju. *MREL* būtu jāizsaka kā procentuāla daļa no kopējās riska darījumu vērtības un sviras rādītāja mēriem, un iestādēm būtu vienlaicīgi jāsasniedz līmeņi, kas izriet no abiem mērījumiem. Noregulējuma iestādei rekapitalizācijas summas būtu jākorrigē lejupēji vai augšupēji, ņemot vērā jebkādas izmaiņas, kas izriet no noregulējuma plānā paredzētajām darbībām. Noregulējuma iestādei vajadzētu arī būt iespējai palielināt rekapitalizācijas summu, lai pēc noregulējuma plānā paredzēto darbību īstenošanas iestādei nodrošinātu pietiekamu tirgus uzticēšanos. Prasītajam tirgus uzticēšanās rezerves līmenim būtu jāļauj iestādei atbilstīgu laikposmu joprojām atbilst atļaujas nosacījumiem, tostarp paredzot iespēju iestādei segt izmaksas, kas saistītas ar tās darbību pārstrukturēšanu pēc noregulējuma, un saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos. Tirgus uzticēšanās rezerve būtu jānosaka, atsaucoties uz daļu no apvienoto kapitāla rezervju prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES. Noregulējuma iestādēm tirgus uzticēšanās rezerve būtu jākorrigē lejupēji, ja zemāks līmenis ir pietiekams, lai nodrošinātu pietiekamu tirgus uzticēšanos, vai arī minētais līmenis būtu jākorrigē augšupēji, ja ir vajadzīgs augstāks līmenis, lai nodrošinātu to, ka pēc noregulējuma plānā paredzētajām darbībām vienība pienācīgu laika posmu turpina saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos.

- (9.a) Atbilstīgi Komisijas Deleģētajai regulai (ES) 2016/1075 noregulējuma iestādēm būtu jāpārbauda atsevišķu iestāžu *MREL* instrumentu investoru bāze. Ja būtisku daļu kādas iestādes *MREL* instrumentu tur privātie ieguldītāji, kuri varētu nebūt saņēmuši pienācīgas norādes par attiecīgiem riskiem, šis fakts pats par sevi var būt iespējams šķērslis noregulējamībai. Tajā pašā laikā, ja liela daļa iestādes *MREL* instrumentu tur citas iestādes, norakstīšanas vai konvertācijas sistēmiskais raksturs arī varētu būt iespējams šķērslis noregulējamībai. Ja noregulējuma iestāde konstatē šķērslī noregulējamībai konkrētas investoru bāzes izmēra un rakstura dēļ, tā varētu ieteikt iestādei šādu šķērslī risināt. Tajā pašā laikā ar valsts tiesību aktiem jebkurā gadījumā varētu ierobežot konkrētu instrumentu pārdošanu un tirdzniecību konkrētiem investoriem.
- 10) Lai uzlabotu G-SNI noregulējamību, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai papildus Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajai *TLAC* minimuma prasībai piemērot G-SNI iestādei specifisku *MREL*. Minētā iestādei specifiskā *MREL* būtu jāpiemēro tikai tad, ja *TLAC* minimuma prasība nav pietiekama, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu G-SNI saskaņā ar izvēlēto noregulējuma stratēģiju.
- (11) Nosakot *MREL* līmeni, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā iestādes sistēmiskās nozīmības pakāpe un tās maksātspējas iespējamā nelabvēlīgā ietekme uz finanšu stabilitāti. Tām būtu jāņem vērā vajadzība nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus starp G-SNI un citām līdzīgām iestādēm ar sistēmisku nozīmību Savienībā. Tādējādi to iestāžu *MREL*, kuras nav identificētas kā G-SNI, bet kuru sistēmiskā nozīmība Savienībā ir salīdzināma ar G-SNI sistēmisko nozīmību, nebūtu nesamērīgi jānovirzās no *MREL* līmeņa un sastāva, ko parasti nosaka attiecībā uz G-SNI.
- (13) Saskaņā ar Regulu Nr. 575/2013, iestādēm, kas kvalificējas kā noregulējuma iestādes, būtu jāpiemēro *MREL* tikai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja noregulējuma vienība iesaistās noregulējumā, tai nolūkā izpildīt *MREL* vajadzētu būt pienākamam emitēt atbilstīgus instrumentus un posteņus ārējiem trešās puses kreditoriem, kam tiktu veikta iekšējā rekapitalizācija.

- (14) Iestādēm, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāpilda *MREL* individuālā līmenī. Minēto iestāžu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzības parasti būtu jāparedz to attiecīgajām noregulējuma vienībām, noregulējuma vienībām tieši vai netieši iegādājoties minēto iestāžu emitētos pašu kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības un tos norakstot vai konvertējot īpašumtiesību instrumentos brīdī, kad minētās iestādes vairs nav dzīvotspējīgas. Šī *MREL*, kas piemērojama iestādēm, kuras nav noregulējuma vienības, būtu jāpiemēro kopā un konsekventi ar prasībām, kas piemērojamas noregulējuma vienībām. Tam būtu jāļauj noregulējuma iestādēm noregulēt noregulējuma grupu, neveicot dažu tās meitasuzņēmumu noregulējumu, tādējādi izvairoties no potenciāli graužošas ietekmes uz tirgu. Ja gan noregulējuma vienība vai mātesuzņēmums, gan tā meitasuzņēmumi veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī un ir vienas un tās pašas noregulējuma grupas daļa, noregulējuma iestādei vajadzētu būt iespējai pilnībā atteikties no *MREL* piemērošanas, kas piemērojama iestādēm, kuras nav noregulējuma vienības, vai atļaut tām izpildīt *MREL* ar nodrošinātām garantijām starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumiem, ko varētu darīt tad, ja ir izpildīti atbilstīgo saistību norakstīšanai vai konvertācijai līdzvērtīgi termiņa nosacījumi. Garantijas pamatā esošajam nodrošinājumam vajadzētu būt augsti likvīdam un ar minimālu tirgus risku un kredītrisku. *MREL* piemērošanā iestādēm, kas nav noregulējuma vienības, būtu jāievēro izvēlēta noregulējuma stratēģija, jo īpaši saistībā ar to nevajadzētu mainīt īpašumtiesību attiecības starp iestādēm un to noregulējuma grupu pēc šo iestāžu rekapitalizācijas.

- (14.a)Regulā Nr. 575/2013 paredzēts, ka kompetentās iestādes var nepiemērot konkrētu maksātnespējas vai likviditātes prasību kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, ja ir izpildīti konkrēti specifiski nosacījumi. Lai ņemtu vērā šādu sadarbības tīklu īpatnības, noregulējuma iestādei vajadzētu būt arī iespējai nepiemērot *MREL* tādām kredītiestādēm pie līdzīgiem nosacījumiem, kādi paredzēti Regulā Nr. 575/2013, ja kredītiestādes un centrālā iestāde veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī, un, izvērtējot noregulējuma nosacījumus, uzskatīt tās par vienotu veselumu. Noregulējuma grupas kā vienota veseluma atbilstību ārējai *MREL* prasībai var nodrošināt dažādos veidos atkarībā no katras grupas solidaritātes mehānisma iezīmēm – vai nu uzskaitot tikai centrālās iestādes atbilstīgās saistības, vai arī uzskaitot dažu vai visu tīklā ietilpstošo vienību atbilstīgās saistības.
- (15) Lai nodrošinātu *MREL* atbilstošus līmeņus noregulējuma mērķiem, iestādēm, kas ir atbildīgas par *MREL* līmeņa noteikšanu, vajadzētu būt noregulējuma vienības noregulējuma iestādei, grupas līmeņa noregulējuma iestādei, kas ir galīgā mātesuzņēmuma noregulējuma iestāde, un noregulējuma grupas citu vienību noregulējuma iestādēm. Jebkurām domstarpībām starp iestādēm būtu jāpiemēro Eiropas Banku iestādes (EBI) pilnvaras saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁸, ievērojot šajā direktīvā paredzētos nosacījumus un ierobežojumus.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK, OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

- (16) Kompetentajām un noregulējuma iestādēm būtu pienācīgi jārisina un jānovērš jebkādi *TLAC* minimuma prasības un *MREL* pārkāpumi, tostarp attiecīgā gadījumā jebkādi *TLAC* minimuma prasības vai *MREL* apvienotā līmeņa pārkāpumi, kā arī apvienoto kapitāla rezervju prasības pārkāpumi saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES. Ņemot vērā to, ka šo prasību pārkāpums varētu būt šķērslis iestādes vai grupas noregulējamībai, būtu jāsaīsina pašreizējās procedūras noregulējamības šķēršļu novēršanai, lai ātri novērstu prasību pārkāpumus. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī iespējai aizliegt konkrētu peļņas sadali, pieprasīt iestādēm grozīt atbilstīgo instrumentu un posteņu dzēšanas profilus un sagatavot un īstenot plānus, lai atjaunotu šo prasību līmeni.
- (17) Lai nodrošinātu *MREL* pārredzamu piemērošanu, iestādēm būtu jāziņo savām kompetentajām un noregulējuma iestādēm un regulāri jāpublisko sava *MREL* prasība, atbilstīgo saistību līmeņi un šo saistību sastāvs, tostarp to dzēšanas profils un pakāpe parastā maksātnespējas procesā. Attiecībā uz iestādēm, uz kurām attiecas *TLAC* minimuma prasība, būtu jānodrošina, ka tas, cik bieži sniedz uzraudzības ziņojumus un atklāj iestādei specifiskās *MREL*, kā paredzēts šajā direktīvā, atbilstu biežumam, kas Regulā Nr. 575/2013 paredzēts attiecībā uz *TLAC* minimuma prasību.

(18) Prasībai iekšējās rekapitalizācijas instrumenta ietekmes līgumisku atzīšanu iekļaut līgumos vai instrumentos, kas rada saistības, ko reglamentē trešo valstu tiesību akti, būtu jāatvieglo un jāuzlabo minēto saistību iekšējās rekapitalizācijas process noregulējuma gadījumā. Ja vien un kamēr visās trešo valstu jurisdikcijās nav pieņemti likumiski atzīšanas regulējumi, lai nodrošinātu efektīvu pārrobežu noregulējumu, līgumiskas vienošanās, ja tās ir pienācīgi sagatavotas un plaši pieņemtas, var piedāvāt praktiski realizējamu risinājumu, kamēr tiek izstrādāta tiesību aktos noteikta pieeja saskaņā ar Savienības tiesībām vai stimuli slēgt līgumus, izmantojot Savienības tiesību aktu. Neraugoties uz to, ka pastāv likumīgi atzīšanas regulējumi, līgumiskas atzīšanas vienošanās palīdzētu pastiprināt tādu kreditoru informētību par iespējamu noregulējuma darbību attiecībā uz iestādēm Eiropas Savienībā saskaņā ar Savienības tiesībām, uz kuriem neattiecas Savienības tiesības. Tomēr varētu būt gadījumi, kad iestādēm nav iespējams iekļaut šos līguma noteikumus līgumos un instrumentos, kas rada noteiktas saistības, jo īpaši saistības, kas nav izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, segtus noguldījumus vai pašu kapitāla instrumentus. Piemēram, noteiktos apstākļos varētu tikt uzskatīts par neiespējamu saistību līgumos iekļaut līgumiskas atzīšanas formulējumu, ja trešā valstī iestādei ir nelikumīgi nolīgumos vai instrumentos iekļaut līgumiskas atzīšanas klauzulas, kas rada saistības, kuras reglamentē ar minētās trešās valsts tiesību aktiem, ja iestādei nav pilnvaru individuālā līmenī grozīt līguma noteikumus, jo tos paredz starptautiski protokoli vai tie ir balstīti uz starptautiski saskaņotiem standarta līguma noteikumiem, vai ja saistība, kurai būtu piemērojama līgumiskas atzīšanas prasība, ir iespējama līguma pārkāpšanas gadījumā vai izriet no garantijām, kontragarantijām vai citiem instrumentiem, ko izmanto tirdzniecības finansēšanas operāciju kontekstā.

Tomēr darījuma partnera atteikšanos piekrist, ka tam ir saistoša līgumiska iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzula, pati par sevi nebūtu jāuzskata par neiespējamības iemeslu.

EBI būtu jāizstrādā projekts tehniskam standartam, kas jāpieņem Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu nolūkā precīzāk identificēt neiespējamības gadījumus. Balstoties uz šo tehnisko standartu un pielāgojot to attiecīgā tirgus īpatnībām, noregulējuma iestāde, kad uzskata to par nepieciešamu, precīzē saistību kategorijas, attiecībā uz kurām varētu būt iemesli neiespējamībai. Saistībā ar minēto iestādes ziņā būtu noteikt, ka iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzulas iekļaušana līgumā vai līgumu kategorijā ir neiespējama. Iestādēm vajadzētu noregulējuma iestādēm regulāri nodrošināt jaunākās ziņas, lai tās būtu informētas par progresu ceļā uz līgumiskas atzīšanas noteikumu īstenošanu. Šajā kontekstā iestādēm būtu jānorāda līgumi vai līgumu kategorijas, kuros nav iespējams iekļaut iekšējas rekapitalizācijas atzīšanas klauzulu, un jānorāda šāda novērtējuma pamatojums. Noregulējuma iestādēm būtu jāizvērtē iestādes lēmums par to, ka ir neiespējami saprātīgā laikposmā saistībā iekļaut līgumiskas atzīšanas formulējumu, un jārīkojas, lai novērstu jebkārus nepareizus novērtējumus un šķēršļus noregulējamībai, kas izriet no tā, ka nav iekļauts līgumiskas atzīšanas formulējums. Iestādēm būtu jābūt gatavām pamatot savu viedokli, ja noregulējuma iestāde tām to lūdz. Turklāt, lai nodrošinātu, ka netiek ietekmēta iestāžu noregulējamība, saistībām, attiecībā uz kurām nav iekļauti attiecīgie līguma noteikumi, nevajadzētu būt atbilstīgām attiecībā uz *MREL*."

- (20) Ir lietderīgi un nepieciešams pielāgot noregulējuma iestāžu pilnvaras uz ierobežotu laikposmu apturēt atsevišķas līgumsaistības. Jo īpaši vajadzētu būt iespējai šīs pilnvaras īstenot, pirms banka tiek pakļauta noregulējumam un jo īpaši no brīža, kad ir konstatēts, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Ar šīm pilnvarām noregulējuma iestādei, piemēram, ļautu novērst bankas finanšu stāvokļa turpmāku pasliktināšanos, piemēram, likviditātes izejošo naudas plūsmu rezultātā, kā arī konstatēt, vai pastāv apstākļi, kas pamato bankas noregulējumu, un izvēlēties vispiemērotākos noregulējuma instrumentus. Apturēšanas ilgumu vajadzētu ierobežot līdz maksimums divām darba dienām. Līdz šādam maksimālajam termiņam apturēšanu var turpināt piemērot pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas. Lai moratorija pilnvaras tiktu izmantotas samērīgi, iestādēm vajadzētu būt rīcības brīvībai moratorija apmēru pielāgot konkrētās lietas vajadzībām. Turklāt tām vajadzētu būt iespējai atļaut konkrētus maksājumus – jo īpaši, bet ne tikai – iestādes administratīvo izdevumu segšanai, katru gadījumu izskatot atsevišķi. Pilnvaras var attiekties arī uz atbilstīgiem noguldījumiem. Noregulējuma iestādei tomēr būtu rūpīgi jāizvērtē, cik atbilstīgi ir piemērot apturēšanu konkrētiem atbilstīgiem noguldījumiem, jo īpaši segtajiem noguldījumiem, kurus tur fiziskas personas un mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi, un būtu jāizvērtē risks, vai apturēšanas piemērošana šādiem noguldījumiem nopietni neapgrūtinātu finanšu tirgus.

Šajā kontekstā noregulējuma iestādēm vajadzētu arī apsvērt – arī balstoties uz iestādes noregulējuma plānu – iespēju, ka iestāde beigās var netikt pakļauta noregulējumam, bet gan likvidēta saskaņā ar valsts maksātnespējas tiesību aktiem, un tādos gadījumos vajadzētu veikt pasākumus, ko tā uzskata par atbilstīgiem, lai panāktu pienācīgu koordināciju ar attiecīgajām valsts iestādēm un nodrošināt, lai moratorijs neietekmētu saskaņā ar valsts maksātnespējas tiesību aktiem īstenotā likvidācijas procesa efektivitāti. Lai nodrošinātu to, ka apturēšanas laikposmā noguldītājiem nerodas finanšu grūtības, noregulējuma iestāde var noteikt, ka tiem tiek atļauts vienā dienā izņemt konkrētu naudas summu.

Pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības nebūtu jāpiemēro saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK piemērošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem un centrālām bankām, tostarp EVTI atzītiem trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem. Direktīva 98/26/EK mazina risku, kas saistīts ar dalību maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, jo īpaši mazinot traucējumus šādas sistēmas dalībnieka maksātnespējas gadījumā. Lai nodrošinātu to, ka minētie aizsardzības pasākumi tiek atbilstoši piemēroti krīzes situācijās, vienlaikus saglabājot atbilstošu noteiktību maksājumu un vērtspapīru sistēmu pārvaldītājiem un citiem tirgus dalībniekiem, Direktīva 2014/59/ES būtu jāgroza, lai paredzētu, ka krīzes novēršanas pasākumu vai krīzes vadības pasākumu vien nevajadzētu uzskatīt par maksātnespējas procesu. Direktīvā 98/26/EK minētajā nozīmē ar nosacījumu, ka tiek turpināta līgumā paredzēto pamatpienākumu pildīšana. Tomēr Direktīvai 2014/59/ES nekādi nebūtu jāskar Direktīvā 98/26/EK paredzētas sistēmas darbību vai tiesības uz tajā pašā direktīvā garantēto nodrošinājumu.

(20.a)Efektīva noregulējuma būtisks aspekts ir nodrošināt to, lai tad, kad iestādei sāk piemērot noregulējumu, tās darījumu partneri saistībā ar atvasinātiem instrumentiem un citiem finanšu līgumiem nevarētu izbeigt savas pozīcijas, pamatojoties tikai uz to, ka iestādei sāk piemērot noregulējumu. Noregulējuma iestādēm ir atļauts apturēt līgumā ar noregulējamo iestādi paredzētās maksājuma vai piegādes saistības, un tām ir pilnvaras ierobežot darījumu partneru tiesības likvidēt, paātrināt vai kā citādi izbeigt finanšu līgumus. Minētās prasības tieši neattiecas uz līgumiem saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem. Ja nepastāv likumīgi pārrobežu atzīšanas regulējumi, dalībvalstīm vajadzētu prasīt iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām attiecīgajā finanšu līgumā iekļaut līguma noteikumu, ar ko atzīst, ka noregulējuma iestāde attiecībā uz to var īstenot pilnvaras apturēt vai ierobežot tiesības un pienākumus un noteikt, ka tai ir saistošas 68. panta prasības tā, it kā finanšu līgums būtu reglamentēts ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Lai samazinātu kaitīgas ietekmes risku, dalībvalstis var prasīt mātesuzņēmumiem nodrošināt, ka trešo valstu meitasuzņēmumi, kas ir kredītiestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības (vai kas būtu ieguldījumu brokeru sabiedrības, ja tām attiecīgajā dalībvalstī būtu galvenais birojs) vai finanšu iestādes groza savus finanšu līgumus, kurus garantē vai citādi atbalsta mātesuzņēmums vai kuros ietvertas saistību neizpildes atzīšanas tiesības gadījumos, kad nav pildītas kādas citas saistības, attiecībā uz mātesuzņēmumu.

- (26) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, paredzēt vienotus noteikumus atveseļošanas un noregulējuma sistēmai – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (27) Lai dotu pienācīgu laiku šīs direktīvas transponēšanai un piemērošanai, dalībvalstīm būtu jādod astoņpadsmit mēneši šīs direktīvas transponēšanai savos tiesību aktos no tās spēkā stāšanās dienas. Tomēr noteikumi par publiskošanu būtu jāpiemēro no 2024. gada 1. janvāra, lai nodrošinātu, ka iestādēm visā Savienībā tiek dots pienācīgs laiks, lai pārdomāti panāktu prasīto *MREL* līmeni,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES:

- 2) direktīvas 2. panta 1. punkta 70. un 71. apakšpunktā, 36. panta 4. punkta d) apakšpunktā, 37. panta 10. punkta a) apakšpunktā, 44. panta 3. un 4. punktā, 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā, 46. pantā, 47. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, 48. pantā, 63. panta 1. punkta e), f) un j) apakšpunktā, 66. panta 4. punktā un Pielikuma B iedaļas 6. un 17. punktā vārdus "atbilstīgās saistības" attiecīgā gadījumā aizstāj ar vārdiem "rekapitalizējamas saistības";
- 3) direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:
"71.a) "atbilstīgās saistības" ir iekšēji rekapitalizējamas saistības, kas atbilst, attiecīgi, 45.b panta vai 45.g panta 3. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem;"

4) direktīvas 2. panta 1. punktā pievieno šādu 83.a), 83.b) un 83.c) apakšpunktu:

83.a) "neregulējuma vienība" ir:

a) vienība, kas Savienībā veic uzņēmējdarbību un ko neregulējuma iestāde saskaņā ar 12. pantu noteikusi kā vienību, attiecībā uz kuru neregulējuma plānā paredzētas neregulējuma darbības vai

b) iestāde, kura neietilpst grupā, kam piemēro konsolidētu uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu, un attiecībā uz kuru neregulējuma plānā, kurš izstrādāts, ievērojot 10. pantu, ir paredzēta neregulējuma darbība.

83.b) "neregulējuma grupa" ir:

a) neregulējuma vienība un tās meitasuzņēmumi, kuri:

i) paši nav neregulējuma vienības vai

ii) nav citu neregulējuma vienību meitasuzņēmumi, vai

iii) nav vienības, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un kas saskaņā ar neregulējuma plānu nav iekļauti neregulējuma grupā, un to meitasuzņēmumi;

b) kredītiestādes, kas ir radniecīgas centrālajai iestādei, centrālā iestāde un jebkura centrālās iestādes kontrolē esoša iestāde, ja viena no minētajām vienībām ir neregulējuma vienība;

83.c) "globāla sistēmiski nozīmīga iestāde" (G-SNI) ir G-SNI, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 132) apakšpunktā,";

4.a) direktīvas 10. panta 6. punktā iekļauj šādu daļu:

"Attiecīgā gadījumā neregulējuma plānu pārskata pēc neregulējuma darbību īstenošanas vai 59. pantā minēto pilnvaru īstenošanas.

Nosakot 10. panta 7. punkta o) un p) apakšpunktos minētos termiņus, neregulējuma iestāde ņem vērā termiņu, kādā jānodrošina atbilstība Direktīvas 2013/36/ES 104.b pantā minētajai prasībai,";

4.b) direktīvas 10. panta 7. punkta o) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"o) 45.g un 45.f pantā minētās prasības un attiecīgā gadījumā termiņu minētā līmeņa sasniegšanai;"

4.c) direktīvas 10. panta 7. punkta p) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"p) ja noregulējuma iestāde piemēro 45.b panta 3. punktu, termiņu noregulējuma vienības atbilstības panākšanai;"

4.d) direktīvas 10. panta 7. punktā iekļauj šādu daļu:

"Nosakot pirmās daļas o) un p) apakšpunktos minētos termiņus, noregulējuma plānā nodrošina, ka šādi termiņi ir pienācīgi un tajos ņem vērā:

i) noguldījumu prevalenci un parāda instrumentu neesamību finansēšanas modeļi;

ii) ierobežoto piekļuvi kapitāla tirgiem attiecībā uz atbilstīgajām saistībām;

iii) paļaušanos uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, lai izpildītu 45.f pantā minēto prasību.";

5) direktīvas 12. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm izstrādā grupas noregulējuma plānus, iepriekš apspriežoties ar nozīmīgo filiāļu noregulējuma iestādēm, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli.

Grupas noregulējuma plānā nosaka noregulējuma pasākumus, kas jāveic attiecībā uz:

a) Savienības mātesuzņēmumu;

b) grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas atrodas Savienībā;

c) vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā; un

ievērojot VI sadaļu – grupas sastāvā esošiem meitasuzņēmumiem, kas atrodas ārpus Savienības.

Atbilstoši pirmajā daļā minētajiem pasākumiem noregulējuma plānā nosaka katras grupas:

a) noregulējuma vienības;

b) noregulējuma grupas.";

6) direktīvas 12. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"a) ir izklāstītas noregulējuma darbības, ko plānots veikt attiecībā uz noregulējuma vienībām 10. panta 3. punktā minētajos scenārijos, un šo noregulējuma darbību sekas citām grupas vienībām, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, mātesuzņēmumam un meitas iestādēm;

b) ir izvērtēts, cik lielā mērā noregulējuma vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, varētu piemērot un saskaņotā veidā izmantot noregulējuma instrumentus un pilnvaras, tostarp pasākumus, kas trešai personai dotu iespēju iegādāties visu grupu vai atsevišķus tās darbības virzienus vai darbības, kuras veic vairākas grupas vienības vai konkrētas grupas vienības, vai noregulējuma grupas, un konstatēti iespējamie šķēršļi saskaņotam noregulējumam;"

7) direktīvas 12. panta 3. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) ir izklāstīti jebkādi šajā direktīvā neminēti papildu pasākumi, kurus attiecīgās noregulējuma iestādes plāno veikt attiecībā uz noregulējuma grupā ietilpstošām vienībām;"

8) direktīvas 12. panta 3. punktam pievieno šādu a1) apakšpunktu:

"a1) ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas, ir izklāstītas noregulējuma darbības, kas plānotas attiecībā uz katras noregulējuma grupas noregulējuma vienībām, un šo darbību ietekme uz:

- i) citām grupas vienībām, kas pieder vienai un tai pašai noregulējuma grupai;
- ii) citām noregulējuma grupām;"

9) direktīvas 13. panta 4. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas, plānošanu par noregulējuma darbībām, kā minēts 12. panta 3. punkta a1) apakšpunktā, ietver kopīgā lēmumā, kā minēts pirmajā daļā.";

10) direktīvas 13. panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja noregulējuma iestādes četru mēnešu laikā nepieņem kopīgu lēmumu, katra par vienu meitasuzņēmumu atbildīgā noregulējuma iestāde, kas nepiekrīt grupas noregulējuma plānam, pati pieņem lēmumu un attiecīgā gadījumā nosaka noregulējuma vienību un izstrādā un uztur noregulējuma plānu par noregulējuma grupu, kura sastāv no tās jurisdikcijā esošām vienībām. Nepiekrītošās noregulējuma iestādes ikvienu savu atsevišķo lēmumu pienācīgi pamato, izklāsta iemeslus, kādēļ tās iebilst pret ierosināto grupas noregulējuma plānu un ņem vērā pārējo noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu viedokļus un atrunas. Katra noregulējuma iestāde par savu lēmumu informē pārējos noregulējuma kolēģijas dalībniekus.";

11) direktīvas 16. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Grupu uzskata par noregulējamu, ja ir ticams, ka noregulējuma iestādes spēš panākt grupas vienību darbības izbeigšanu parastā maksātnespējas procesa kārtībā vai noregulēt minēto grupu, attiecībā uz minētās grupas noregulējuma vienībām izmantojot noregulējuma instrumentus un pilnvaras, vienlaikus pēc iespējas izvairoties no nozīmīgām negatīvām sekām to dalībvalstu, kurās grupas vienības vai filiāles atrodas, vai citu dalībvalstu, vai Savienības finanšu sistēmām, tai skaitā plašākas finanšu nestabilitātes vai sistēmas mēroga notikuma apstākļos, lai nodrošinātu šo grupas vienību veikto kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, ja ir viegli tās laikus nodalīt (vai ar citiem līdzekļiem). Ikreiz, kad tiek uzskatīts, ka grupu nav iespējams noregulēt, grupas līmeņa noregulējuma iestādes par to laikus informē EBI.";

12) direktīvas 16. pantā pievieno šādu 4. punktu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka, ja grupa sastāv vairāk nekā no vienas noregulējuma grupas, 1. punktā minētās iestādes saskaņā ar šo pantu novērtē katras noregulējuma grupas noregulējamību.

Pirmajā daļā minēto novērtējumu veic papildus visas grupas noregulējamības novērtējumam un to dara saskaņā ar 13. pantā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru.";

12.a) pēc direktīvas 16. panta iekļauj jaunu 16.a pantu:

"16.a pants

Pilnvaras aizliegt konkrētu peļņas sadali

1. Ja vienība vienlaikus nodrošina atbilstību Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai un Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktam, taču nenodrošina atbilstību Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai un tajā pašā laikā

- i) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā minētajām prasībām un

- ii) 45.c un 45.d pantā minētajām prasībām, ja tās aprēķinātas saskaņā ar šīs direktīvas 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu;

minētās vienības noregulējuma iestādei ir pilnvaras saskaņā ar 2. un 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem aizliegt vienībai ar jebkuru no turpmāk uzskaitītajām darbībām sadalīt vairāk nekā maksimālo sadalāmo summu, kas saistīta ar minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (M-MSS) un aprēķināta saskaņā ar 4. punktu:

- a) veikt peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu;
 - b) radīt saistības, kas paredz maksāt mainīgu atalgojumu vai diskrecionārus pensiju pabalstus vai maksāt mainīgu atalgojumu, ja maksāšanas saistības tika radītas laikā, kad vienība neatbilda apvienoto rezervju prasībai;
 - c) veikt maksājumus no pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem.

Ja vienība ir 1. apakšpunktā minētajā situācijā, tā nekavējoties paziņo noregulējuma iestādei par pārkāpumu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā situācijā vienības noregulējuma iestāde, apspriedusies ar kompetento iestādi, bez liekas kavēšanās izvērtē, vai īstenot 1. punktā minētās pilnvaras, ņemot vērā šādus elementus:

- a) pārkāpuma iemesls, ilgums un nopietnība un tā ietekme uz noregulējamību;
- b) vienības finansiālās situācijas attīstība un iespējamība, ka paredzamā nākotnē tā varētu atbilst 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajam nosacījumam;
- c) izredzes, ka vienība saprātīgā termiņā spēs nodrošināt atbilstību 1. punktā minētajām prasībām;
- d) ja vienība nespēj aizstāt saistības, kas vairs neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b un 72.c pantā, 45.b vai 45.g panta 3. punktā noteiktajiem atbilstības vai termiņa kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai šīs nespējas iemesli ir vienībai specifiski vai saistīti ar tirgus mēroga traucējumiem.
- e) vai 1. punktā minēto pilnvaru īstenošana ir vispiemērotākais un samērīgākais veids, kā risināt vienības situāciju, pamatojoties uz tā potenciālo ietekmi gan uz attiecīgās vienības finansēšanas nosacījumiem, gan noregulējamību.

Noregulējuma iestāde savu novērtējumu par to, vai īstenot 1. punktā minētās pilnvaras, atkārtoti vismaz reizi mēnesī visā pārkāpuma ilgšanas laikposmā, kamēr vienība turpina atrasties 1. punktā minētajā situācijā.

3. Ja noregulējuma iestāde novērtē, ka vienība joprojām ir 1. punktā minētajā situācijā sešus mēnešus pēc tam, kad par tādu situāciju ir paziņots, noregulējuma iestāde, apspriedusies ar kompetento iestādi, īsteno 1. punktā minētās pilnvaras, izņemot, ja noregulējuma iestāde novērtē, ka ir izpildīti vismaz divi no šādiem nosacījumiem:

- i) pārkāpums ir saistīts ar nopietniem traucējumiem finanšu tirgu darbībā, kā rezultātā vairākos finanšu tirgu segmentos radusies plaša finanšu tirgus spriedze;
- ii) šā punkta i) apakšpunktā minētie traucējumi izraisa ne tikai vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentu cenu svārstību palielināšanos vai vienības izmaksu pieaugumu, bet arī pilnīgu vai daļēju tirgu slēgšanu, kas liedz vienībai tirgū emitēt pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentus;
- iii) šā punkta ii) apakšpunktā minēto tirgus slēgšanu novēro ne tikai attiecīgajai vienībai, bet arī vairākām citām vienībām;
- iv) šā punkta i) apakšpunktā minētie traucējumi liedz attiecīgajai vienībai pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentus emitēt pietiekamā daudzumā, lai novērstu pārkāpumu;
- v) 1. punktā minēto pilnvaru īstenošanas rezultātā negatīvi tiek ietekmēta daļa banku sektora, kas var apdraudēt finanšu stabilitāti.

Ja tiek piemērots iepriekšējā apakšpunktā minētais izņēmums, noregulējuma iestāde paziņo kompetentajai iestādei savu lēmumu un rakstiskā veidā izklāsta savu novērtējumu.

Noregulējuma iestāde reizi mēnesī atkārtoti savu novērtējumu attiecībā uz iepriekšējā apakšpunkta nosacījumiem, lai novērtētu, vai izņēmumu var piemērot.

4. M-MSS aprēķina, reizinot summu, kas aprēķināta saskaņā ar 5. punktu, ar koeficientu, kurš noteikts atbilstīgi 6. punktam. M-MSS samazina jebkura no 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām.

5. Summu, ko reizina saskaņā ar 4. punktu, veido:

- a) pirmā līmeņa pamata kapitālā neietvertā starpposma peļņa saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atņemot jebkādu peļņas sadali vai jebkādus maksājumus saistībā ar šā panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

kam pieskaita

- b) pirmā līmeņa pamata kapitālā neietverto gada beigu peļņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, atņemot jebkādu peļņas sadali vai jebkādus maksājumus saistībā ar šā panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām;

no kā atskaita

- c) summas, kas būtu maksājamas kā nodokļi, ja tiktu paturēti šā punkta a) un b) apakšpunktā norādītie posteņi.

6. Koeficientu nosaka šādi:

- a) koeficients ir 0, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu jebkuru no pašu kapitāla prasībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantu un saskaņā ar šīs direktīvas 45.c un 45.d pantu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības pirmās (t. i., zemākās) kvartiles robežās;

- b) koeficients ir 0,2, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu jebkuru no pašu kapitāla prasībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantu un saskaņā ar šīs direktīvas 45.c un 45.d pantu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības otrās kvartiles robežās;
- c) koeficients ir 0,4, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantu un saskaņā ar šīs direktīvas 45.c un 45.d pantu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības trešās kvartiles robežās;
- d) koeficients ir 0,6, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantu un saskaņā ar šīs direktīvas 45.c un 45.d pantu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības ceturtās (t. i., augstākās) kvartiles robežās;

Apvienoto rezervju prasības katras kvartiles zemāko un augstāko robežu aprēķina šādi:

$$Kvartiles\ zemākā\ robeža = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasība}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$Kvartiles\ augstākā\ robeža = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasība}}{4} \times Qn$$

" Q_n " ir attiecīgās kvartiles kārtas numurs.";

12.aa) direktīvas 17. pantā vārdu "iestāde" aizstāj ar vārdu "vienība";

13) direktīvas 17. panta 3. punktā pievieno šādu daļu:

"Vienība divu nedēļu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums, kas sniegts saskaņā ar 1. punktu, ierosina noregulējuma iestādei iespējamus pasākumus un to grafikus, lai nodrošinātu, ka iestāde atbilst 45.f vai 45.g pantam un Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai prasībai, ja šķērsliis noregulējamībai radies tādas situācijas dēļ, kad:

a) vienība vienlaikus nodrošina atbilstību Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai un Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta prasībām, taču tajā pašā laikā nenodrošina atbilstību Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā definētajai apvienoto rezervju prasībai un Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pantā minētajai prasībai vai 45.c un 45.d pantā minētajām prasībām, ja tās aprēķinātas saskaņā ar šīs direktīvas 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu; vai

b) vienība nenodrošina atbilstību prasībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 494. pantā, vai prasībām, kuras minētas 45.c un 45.d pantā.

Nosakot termiņu, kādā jāīsteno ierosinātie pasākumi, ņem vērā iemeslus, kuri izraisījuši attiecīgo šķērsli. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi novērtē, vai ar minētajiem pasākumiem iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst attiecīgo būtisko šķērsli.";

14) direktīvas 17. panta 5. punktā pievieno šādu h1) apakšpunktu:

"h1) prasīt iestādei vai vienībai, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, iesniegt plānu, saskaņā ar ko atjaunot atbilstību 45.f vai 45.g pantam, kas izteikta kā kopējā riska darījumu vērtība, kura aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. punktu Regulā (ES) Nr. 575/2013, un – attiecīgā gadījumā – Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai prasībai, un 45.f vai 45.g pantā minētajām prasībām, kas izteikta kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. un 429.a pantā;"

15) direktīvas 17. panta 5. punktā pievieno šādu j1) apakšpunktu:

"j1) prasīt iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētai vienībai mainīt termiņa profilu pašu kapitāla instrumentiem pēc tam, kad ir saņemta kompetentās iestādes piekrišana, un atbilstīgajām saistībām, kas minētas 45.b pantā, vai 45.g panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem posteņiem, lai nodrošinātu nepārtrauktu atbilstību 45.f vai 45.g pantam.";

16) direktīvas 17. panta 5. punkta i) un j) apakšpunktā vārdus "45. pants" aizstāj ar vārdiem "45.f un 45.g pants";

17) direktīvas 18. panta 1.–7. punktu aizstāj ar šādiem:

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar uzraudzības kolēģiju un noregulējuma iestādēm tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli, izskata 16. pantā paredzēto novērtējumu noregulējuma kolēģijā un dara visu, kas nepieciešams pēc objektīva vērtējuma, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par 17. panta 4. punktā noteikto pasākumu piemērošanu attiecībā uz visām noregulējuma vienībām un to meitasuzņēmumiem, kas ir 1. panta 1. punktā minētās vienības un ietilpst grupā.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar konsolidētās uzraudzības iestādi un EBI, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 25. panta 1. punktu sagatavo un iesniedz ziņojumu Savienības mātesuzņēmumam, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras to nodod savā uzraudzībā esošajiem meitasuzņēmumiem, un noregulējuma iestādēm tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles. Ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus noregulējuma instrumentu iedarbīgai piemērošanai un noregulējuma pilnvaru izmantošanai attiecībā uz grupu un noregulējuma grupām (ja grupa sastāv no vairāk nekā vienas noregulējuma grupas). Ziņojumā aplūko ietekmi uz iestādes komercdarbības modeli un iesaka samērīgus un mērķtiecīgus pasākumus, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde uzskata par nepieciešamiem vai piemērotiem minēto šķēršļu novēršanai.

Ja šķērslis grupas noregulējamībai ir saistīts ar 17. panta 3. punkta otrajā daļā minētas grupas vienības situāciju, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma vienības noregulējuma iestādi un meitas iestāžu noregulējuma iestādēm savu novērtējumu par minēto šķērslī paziņo Savienības mātesuzņēmumam.

3. Četru mēnešu laikā no ziņojuma saņemšanas dienas Savienības mātesuzņēmums var iesniegt savus apsvērumus un ierosināt grupas līmeņa noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus ziņojumā norādīto šķēršļu novēršanai.

Ja šie šķēršļi ir saistīti ar 17. panta 3. punkta otrajā daļā minētās grupas vienības situāciju, Savienības mātesuzņēmums divu nedēļu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums, kas sniegts saskaņā ar 2. punktu, ierosina grupas līmeņa noregulējuma iestādei iespējamus pasākumus un to grafikus, lai nodrošinātu, ka grupas vienība nodrošina atbilstību 45.f vai 45.g pantam, kas izteikta kā kopējā riska darījumu vērtība, aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. punktu Regulā (ES) Nr. 575/2013, un – attiecīgā gadījumā – Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai prasībai, un atbilstību 45.f un 45.g pantā minētajām prasībām, kas izteikta kā procents no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. un 429.a pantā.

Nosakot termiņu, kādā jāīsteno ierosinātie pasākumi, ņem vērā iemeslus, kuri izraisījuši attiecīgo šķērslī. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi novērtē, vai ar minētajiem pasākumiem iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst attiecīgo būtisko šķērslī.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem pasākumiem informē konsolidētās uzraudzības iestādi, EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tie attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli. Grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, dara visu iespējamo, lai noregulējuma kolēģijā tiktu panākts kopīgs lēmums attiecībā uz būtisko šķēršļu konstatēšanu, un – vajadzības gadījumā – novērtē Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus un noregulējuma iestāžu pieprasītos pasākumus šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai, ņemot vērā šo pasākumu potenciālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

5. Kopīgo lēmumu pieņem četru mēnešu laikā pēc tam, kad Savienības mātesuzņēmums iesniedzis apsvērumus. Ja Savienības mātesuzņēmums nav iesniedzis nekādus apsvērumus, kopīgo lēmumu panāk viena mēneša laikā pēc tam, kad beidzies 3. punktā minētais četru mēnešu laikposms.

Kopīgo lēmumu par šķēršļiem noregulējamībai saistībā ar 17. panta 3. punkta otrajā daļā minēto situāciju pieņem divu nedēļu laikā pēc tam, kad Savienības mātesuzņēmums saskaņā ar 3. punktu iesniedzis savus apsvērumus.

Kopīgajā lēmumā norāda tā pamatojumu, un to izklāsta dokumentā, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc kādas noregulējuma iestādes lūguma var līdztēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta c) punktu.

6. Ja 5. punktā minētajā četru mēnešu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma vienību noregulējuma iestādēm (ja tā ir cita iestāde), saskaņā ar 17. panta 4. punktu pati pieņem lēmumu par atbilstošu pasākumu veikšanu grupas vai noregulējuma grupas līmenī.

Lēmumā sniedz pienācīgu argumentāciju, un tajā ņem vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļus un atrunas. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde šo lēmumu iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

Ja 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās kāda no noregulējuma iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EBI lēmumam. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētajā regulā lietotajā nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz pēc 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumu.

6.a Ja 5. punktā minētajā četru mēnešu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, attiecīgās noregulējuma vienības noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par atbilstošu pasākumu veikšanu rezolūcijas grupas līmenī saskaņā ar 17. panta 4. punktu.

Lēmumā sniedz pienācīgu argumentāciju, un tajā ņem vērā citu tās pašas noregulējuma grupas vienību noregulējuma iestāžu un grupas līmeņa noregulējuma iestādes viedokļus un atrunas.

Attiecīgās noregulējuma iestādes šo lēmumu iesniedz noregulējuma vienībai.

Ja 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās kāda no noregulējuma iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, noregulējuma vienības noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EBI lēmumam. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētajā regulā lietotajā nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz pēc 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro noregulējuma vienības noregulējuma iestādes lēmumu.

7. Ja kopīgs lēmums nav pieņemts, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kas nav noregulējuma vienības, pašas pieņem lēmumus par atbilstošiem pasākumiem, kas meitasuzņēmumiem ir jāveic individuāli saskaņā ar 17. panta 4. punktu. Lēmumā sniedz pienācīgu argumentāciju, un tajā ņem vērā citu noregulējuma iestāžu viedokļus un atrunas. Lēmumu iesniedz attiecīgajam meitasuzņēmumam un noregulējuma vienībai, noregulējuma vienības noregulējuma iestādei un, ja tā ir cita iestāde, grupas līmeņa noregulējuma iestādei.

Ja 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigās kāda no noregulējuma iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu ir vērsusies pie EBI ar šā panta 9. punktā minētu jautājumu, meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde atliek lēmuma pieņemšanu līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EBI lēmumam. Šā panta 5. punktā minēto attiecīgo laikposmu uzskata par samierināšanas laikposmu minētajā regulā lietotajā nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz pēc 5. punktā minētā attiecīgā laikposma beigām, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu, piemēro meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes lēmumu.";

20) direktīvas 32. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz iestādi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu kapitāla instrumentu vai 45.g panta 3. punktā minēto atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 59. panta 2. punktu, saprātīgā termiņā novērstu iestādes maksātnespēju;"

20.a) direktīvā iekļauj šādu 32.a pantu:

"32.a pants

Noregulējuma nosacījumi kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Dalībvalstis nodrošina to, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz centrālo iestādi un visām radniecīgajām kredītiestādēm, ja centrālā iestāde un radniecīgās kredītiestādes kopā atbilst nosacījumiem, kas paredzēti 32. panta 1. punktā.";

21) direktīvas 33. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, ja minētā vienība atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Ja jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības meitas iestādes ir tiešā vai netiešā starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrības turējumā, noregulējuma plāns paredz, ka starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrība tiek identificēta kā noregulējuma vienība, un dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības tiek veiktas attiecībā uz starpniecības finanšu pārvaldītājsabiedrību. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes neveic grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības attiecībā uz jauktas darbības pārvaldītājsabiedrību.

4. Ievērojot šā panta 3. punktu, neatkarīgi no tā, ka 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēta vienība neatbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētu vienību, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) vienība ir noregulējuma vienība;

b) minētās vienības viens vai vairāki meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, bet ne noregulējuma vienības, atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

c) šo meitasuzņēmumu aktīvi un saistības ir tādi, ka to maksātnespēja apdraud visu noregulējuma grupu kopumā, un noregulējuma darbība attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību ir nepieciešama, lai noregulētu vai nu šādus meitasuzņēmumus, kas ir iestādes, vai arī attiecīgo noregulējuma grupu kopumā.";

21.a) direktīvā iekļauj šādu 33.a pantu:

"32.a pants

Pilnvaras apturēt noteiktas saistības

1. Dalībvalstis nosaka, ka to attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības, kurās iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēta vienība ir puse, kad noregulējuma iestāde pēc tam, kad ir konstatēts, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nolemj, ka apturēšanas pilnvaru īstenošana ir vajadzīga, lai nepieļautu iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas vienības finanšu stāvokļa turpmāku pasliktināšanos vai lai varētu konstatēt, ka ir ievēroti 32. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētie nosacījumi, vai lai izvēlētos visatbilstīgākos noregulējuma rīkus.

Lēmumu īstenot apturēšanas pilnvaras, lai nepieļautu iestādes finanšu stāvokļa turpmāku pasliktināšanos vai lai varētu konstatēt, ka ir ievēroti 32. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētie nosacījumi, pieņem noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, kas reaģē uz apspriešanos, lai nepieļautu pagaidu likviditātes izejošas naudas plūsmas.

2. Jebkādu apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro maksājuma un piegādes saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK piemērošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, un centrālajām bankām.

Noregulējuma iestādēm ir pilnvaras apturēt maksājuma un piegādes saistības un minēto pilnvaru darbības jomu noteikt atbilstīgi konkrētās lietas vajadzībām. Konkrēti noregulējuma iestādes rūpīgi izvērtē, cik piemēroti ir paplašināt apturēšanu, lai piemērotu to arī atbilstīgiem noguldījumiem saskaņā ar definīciju Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 2. apakšpunktā, jo īpaši segtajiem noguldījumiem, kurus tur fiziskas personas un mikrouzņēmumi, mazi un vidēji uzņēmumi. Īstenojot pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības attiecībā uz atbilstīgiem noguldījumiem, noregulējuma iestādes var nolemt, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgai summai vienā dienā.

3. Apturēšanas laikposms saskaņā ar 1. punktu ir pēc iespējas īss un nepārsniedz minimālo laikposmu, ko noregulējuma iestāde uzskata par absolūti nepieciešamu šā panta 1. punktā norādītajos nolūkos, un jebkurā gadījumā tas nav ilgāks par laikposmu no brīža, kad, ievērojot 7. punktu, tiek publicēts paziņojums par apturēšanu, līdz pusnaktij iestādes vai vienības noregulējuma iestādes dalībvalstī tās darba dienas beigās, kura seko minētajai publicēšanai.

4. Īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo pantu, noregulējuma iestādes ņem vērā minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi uz finanšu tirgu pienācīgu darbību un izskata spēkā esošos valsts noteikumus, kā arī uzraudzības un tiesu iestāžu pilnvaras, lai aizsargātu kreditoru tiesības un vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem maksātnespējas procedūrās. Noregulējuma iestādes jo īpaši ņem vērā valsts maksātnespējas procedūru iespējamu piemērošanu iestādei vai vienībai 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās noteikšanas rezultātā un veic pasākumus, kurus uzskata par piemērotiem, lai nodrošinātu pienācīgu koordināciju ar valstu administratīvajām vai tiesu iestādēm.

5. Ja iestādes maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši līgumam ir apturētas saskaņā ar 1. punktu, šīs iestādes darījuma partneru maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši minētajam līgumam aptur uz tādu pašu laika posmu.

6. Maksājuma vai piegādes saistības, kuru izpildes termiņš būtu iestājies apturēšanas periodā saskaņā ar 1. punktu, izpilda nekavējoties pēc minētā perioda beigām.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes nekavējoties informē iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību un 83. panta 2. punkta a)–h) apakšpunktā minētās iestādes, kad tiek īstenotas pilnvaras apturēt konkrētas saistības pēc tam, kad ir konstatēts, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un pirms tiek pieņemts noregulējuma lēmums.

Noregulējuma iestāde publicē – vai nodrošina attiecīgu publicēšanu –tā rīkojuma vai akta kopiju, ar kuru aptur saistības saskaņā ar šo pantu, un apturēšanas nosacījumus un periodu, izmantojot 83. panta 4. punktā minētos līdzekļus.

8. Šis pants neskar dalībvalstu tiesību aktos ietvertos noteikumus, ar ko piešķir pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības, pirms tiek konstatēts, ka iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, vai ko piemēro iestādēm, kuras ir jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, un kas pārsniedz šajā pantā paredzēto piemērošanas jomu un ilgumu. Šādas pilnvaras īsteno saskaņā ar piemērošanas jomu, ilgumu un nosacījumiem, kas paredzēti attiecīgajos valstu tiesību aktos. Šajā pantā paredzētie nosacījumi neskar nosacījumus, kas saistīti ar šādām pilnvarām apturēt maksājuma vai piegādes saistības.

9. Dalībvalstis nosaka, ka tad, kad noregulējuma iestāde saskaņā ar 1. punktu īsteno pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, ievērojot 1. punktu, noregulējuma iestāde var arī īstenot pilnvaras uz tādu pašu laiku ierobežot iestādes nodrošinātos kreditorus saistībā ar jebkuriem minētās iestādes vai vienības aktīviem. Piemēro 70. panta 2.–4. punkta noteikumus.

10. Dalībvalstis nosaka, ka tad, kad noregulējuma iestāde saskaņā ar 1. punktu īsteno pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības attiecībā uz iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, noregulējuma iestāde var arī īstenot pilnvaras uz tādu pašu laiku apturēt jebkuras ar attiecīgo iestādi noslēgtā līguma puses izbeigšanas tiesības. Piemēro 71. panta 2.–8. punkta noteikumus.

11. Ja noregulējuma iestāde pēc tam, kad ir konstatēts, ka kāda iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir īstenojusi kādu no šā panta 1., 9. vai 10. punktā minētajām pilnvarām, un ja pēc tam ir veikta noregulējuma darbība attiecībā uz minēto iestādi, noregulējuma iestāde attiecībā uz minēto iestādi neīsteno 69. panta 1. punktā, 70. vai 71. pantā noteiktās pilnvaras.";

22) direktīvas 44. panta 2. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) tādas saistības pret sistēmām, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, vai šādu sistēmu operatoriem, vai pret to dalībniekiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām un kuras rodas no dalības šādā sistēmā, vai pret trešās valsts centrālajiem darījumu partneriem, ko atzinusi EVTI;"

22.a) direktīvas 44. panta 2. punktā iekļauj šādu h) apakšpunktu:

"h) saistības pret iestādēm vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām, kas ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, bet kas pašas nav noregulējuma vienības, neatkarīgi no to termiņa, izņemot, ja šīs saistības ierindoja pēc parastām nenodrošinātām saistībām saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, kuros noteikta prasību hierarhija, ko piemēro šīs direktīvas transponēšanas dienā.

Ja tiek piemērota iepriekšējā daļa, attiecīgā meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde, kas nav noregulējuma vienība, novērtē, vai to instrumentu summa, kas izpilda 45.g panta 3. punktu, ir pietiekama, lai atbalstītu vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanu.";

22.b) direktīvas 44. panta 3. punktā pēc pēdējās daļas iekļauj šādu daļu:

"Noregulējuma iestādes rūpīgi izvērtē, vai saistības pret iestādēm vai šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām, kas ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, bet kas pašas nav noregulējuma vienības un kas nav izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar šā panta 2. punkta h) apakšpunktu, būtu jāizslēdz vai daļēji jāizslēdz saskaņā ar šā punkta a) –d) apakšpunktiem, lai nodrošinātu noregulējuma stratēģijas efektīvu īstenošanu."

23) direktīvas 45. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"45. pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošana un aprēķināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes un vienības, kas minētas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, vienmēr izpilda prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ja to prasa 45.–45.h pants un saskaņā ar šiem pantiem.

2. Šā panta 1. punktā minēto prasību aprēķina attiecīgi saskaņā ar 45.c panta 3., 3.a vai 4. punktu kā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summu un izsaka kā procentuālās daļas no:

a) šā panta 1. punktā minētās attiecīgās vienības kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu;

b) attiecīgās 1. punktā minētās vienības kopējās riska darījuma vērtības mēra, kas aprēķināts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. un 429.a pantu.

45.a pants

Atbrīvojums no pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības

1. Neatkarīgi no 45. panta noregulējuma iestādes atbrīvo hipotekāro kredītu iestādes, kuras tiek finansētas ar segtām obligācijām un kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav atļauts pieņemt noguldījumus, no 45. panta 1. punktā noteiktās prasības, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) minētās iestādes tiks likvidētas, izmantojot valsts maksātnespējas procedūras vai cita veida procedūras, ko īsteno saskaņā ar 38., 40. vai 42. pantu un kas ir paredzētas minētajām iestādēm;
- b) šādas valsts maksātnespējas procedūras vai cita veida procedūras nodrošinās, ka minēto iestāžu kreditori, tostarp attiecīgajā gadījumā segto obligāciju turētāji, sedz zaudējumus tādā veidā, kas atbilst noregulējuma mērķiem.

2. Iestādes, kas atbrīvotas no 45. panta 1. punktā noteiktās prasības, neietilpst 45.f panta 1. punktā minētajā konsolidācijā.

1. Atbilstīgās saistības iekļauj noregulējuma vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja tās atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, izņemot 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja šajā direktīvā atsaucas uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasībām 92.a pantā vai 92.b pantā, atbilstīgās saistības minēto pantu nolūkā ir atbilstīgās saistības, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.k pantā un noteikts saskaņā ar minētās regulas Otrās daļas I sadaļas 5.a nodaļu.

2. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a panta 2. punkta l) apakšpunkta, saistības, kas izriet no parāda instrumentiem ar atvasināto instrumentu iezīmēm, piemēram, strukturētām parādzīmēm, iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) no parāda instrumenta izrietošo saistību pamatsumma ir zināma iepriekš emisijas brīdī, ir fiksēta vai pieaug un to neietekmē atvasināta instrumenta iezīme, vai arī parāda instrumentā ir ietverts līguma noteikums, kurā precizēta prasījuma summa noregulējuma gadījumā;
- b) no parāda instrumenta izrietošo saistību pozīciju vai iegulta atvasinātā instrumenta pozīciju var vērtēt reizi dienā ar atsauci uz aktīvu, likvīdu divvirzienu tirgu ekvivalentam instrumentam bez kredītriska atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 104. un 105. pantam // vai arī parāda instrumentā ir ietverta līguma klauzula, kurā precizēta prasījuma summa noregulējuma gadījumā.
- c) uz parāda instrumentu, tostarp tā atvasināta instrumenta iezīmi, neattiecas savstarpējo prasījumu ieskaits līgums, un uz tā vērtējumu neattiecas 49. panta 3. punkts.

Pirmajā daļā minētās saistības iekļauj pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā tikai attiecībā uz to daļu, kas atbilst pirmās daļas a) apakšpunktā minētajai summai.

2.a Saistības, ko meitasuzņēmums, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā un kurš ir daļa no tās pašas noregulējuma grupas kā noregulējuma vienība, emitē tā brīža akcionāram, kas nav daļa no tās pašas noregulējuma grupas, iekļauj noregulējuma vienību pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) tās ir emitētas saskaņā ar 45.g panta 3. punkta a) apakšpunktu;
- b) atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59. vai 62. pantu neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu;
- c) tās nepārsniedz summu, ko nosaka, no ii) punktā minētās summas atņemot i) punktā minēto summu:
 - i. saistību summa, ko emitē noregulējuma vienībai un kuras šī noregulējuma vienība pārķ vai nu tieši vai netieši ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, un pašu kapitāla summa, ko emitē saskaņā ar 45.g panta 3. punkta b) apakšpunktu;
 - ii. summa, kas prasīta saskaņā ar 45.g panta 1. punktu.

3. Neskarot 45.c panta 3.a punktā un 45.d panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto minimuma prasību, noregulējuma iestādes nodrošina, ka daļu no 45.f pantā minētās prasības, kas vienāda ar 8 % no kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, noregulējuma vienības, kas ir G-SNI vai noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 3.a un 3.b punkts, izpilda ar pašu kapitālu un instrumentiem, kas atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, izņemot attiecībā uz minētās regulas 72.b panta 3.–5. punktu. Pēc noregulējuma vienības pieprasījuma noregulējuma iestāde var atļaut līmeni, kas zemāks par 8 % no kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, bet augstāks par summu, kas iegūta, piemērojot formulu $(I - X1/X2) \times 8\%$ no kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, noregulējuma vienībām, kas ir G-SNI vai noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 3.a un 3.b punkts, izpildīt ar pašu kapitālu un instrumentiem, kas atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, izņemot attiecībā uz minētās regulas 72.b panta 3.–5. punktu, ar noteikumu, ka ir izpildīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, kur, ievērojot saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 72.b panta 3. punktu iespējamās samazinājuma proporcijas robežvērtību:

$X1 = 3,5\%$ no kopējiem riska darījumiem, kas aprēķināti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu;

$X2 =$ summa, ko veido šādu lielumu summa: i) 18 % no kopējiem riska darījumiem, kas aprēķināti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, un ii) prasība, kas minēta Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā.

4. Attiecībā uz noregulējuma vienībām, kas nav ne G-SNI, ne noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 3.a vai 3.b punkts, noregulējuma iestāde var nolemt, ka daļu no 45.f pantā minētās prasības, vai nu līdz 8 % no vienības kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, vai līdz summai, ko veido 6. punktā minētās formulas piemērošana (atkarībā no tā, kura no minētajām summām ir augstāka), izpilda ar pašu kapitālu un instrumentiem, kas atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, izņemot minētās regulas 72.b panta 3.–5. pantu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) 1. un 2. punktā minētajām nepakārtotajām saistībām valsts maksātnespējas hierarhijā ir tāda pati prioritāte kā konkrētām saistībām, kas ir izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu;
- b) risks, ka sakarā ar norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru plānoto piemērošanu nepakārtotām saistībām, kas nav izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu, no minētajām saistībām izrietošo prasījumu kreditoriem rodas lielāki zaudējumi nekā zaudējumi, kas tiem rastos, ja likvidācija tiktu veikta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru;
- c) pakārtoto saistību summa nepārsniedz to summu, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka b) apakšpunktā minētajiem kreditoriem nerodas zaudējumi, kas pārsniedz to zaudējumu līmeni, kuri tiem citādi būtu radušies, ja likvidācija tiktu veikta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka saistību kategorijā, kurā ietilpst atbilstīgās saistības, to saistību apjoms, kuras, visticamāk, tiks izslēgtas no norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. punktu vai 44. panta 3. punktu, pārsniedz 10 % no minētās kategorijas, tā novērtē otrās daļas b) apakšpunktā minēto risku.

5. Šā punkta 3. un 4. punkta piemērošanas nolūkā atvasināto instrumentu saistības iekļauj kopējās saistībās, pamatojoties uz to, ka darījuma partnera ieskaits tiesības ir pilnībā atzītas.

Vienības pašu kapitāls, ko izmanto, lai panāktu atbilstību Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai prasībai, ir atbilstīgs, lai izpildītu 3. un 4. punktā minēto prasību.

6. Atkāpjoties no 3. punkta, noregulējuma iestāde var lemt, ka 45.f pantā minēto prasību noregulējuma vienības, kas ir G-SNI vai noregulējuma vienības, uz ko attiecas 45.c panta 3.a vai 3.b punkts, izpilda ar instrumentiem, kas atbilst visiem nosacījumiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā, izņemot attiecībā uz minētas regulas 72.b panta 3.–5. punktu, ciktāl šo vienības instrumentu un pašu kapitāla summa, kas izriet no tās pienākuma ievērot prasības, kuras minētas 128. panta 6. punktā Direktīvā 2013/36/ES, 92.a pantā Regulā (ES) Nr. 575/2013, 45.c panta 3.a punktā un 45.f pantā, nepārsniedz vai nu 8 % no vienības kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, vai summu, kas iegūta, piemērojot formulu Ax^2+Bx^2+C , kurā A , B un C ir šādas summas, – atkarībā no tā, kura no minētajām summām ir lielāka:

A =summa, ko veido prasība, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā (1. pīlārs)

B =summa, ko veido prasība, kas minēta Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā (2R. pīlārs)

C =summa, ko veido prasība, kas minēta Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā (apvienoto kapitāla rezervju prasība)

7. Noregulējuma iestādes var īstenot 6. punktā minētās pilnvaras attiecībā uz noregulējuma vienībām, kas ir G-SNI vai uz ko attiecas 45.c panta 3.a vai 3.b punkts, un kas atbilst vienam no turpmāk izklāstītajiem nosacījumiem, un ja vien identificēto noregulējuma vienību skaits nepārsniedz 30 % no visām noregulējuma vienībām, kas ir G-SNI vai uz ko attiecas 45.c panta 3.a punkts vai 3.b punkts, attiecībā uz kurām noregulējuma iestāde nosaka 45.f pantā minētās prasības:

a) Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētā prasība atspoguļo to, ka noregulējuma vienība, kas ir G-SNI vai uz ko attiecas 45.c panta 3.a punkts vai 3.b punkts, pieder pie 20 % riskantāko iestāžu, kam noregulējuma iestāde nosaka 45. pantā minēto prasību, vai

b) ja noregulējamības novērtējumā ir identificēti būtiski šķēršļi noregulējamībai un:

i) pēc 17. panta 5. punktā minēto pilnvaru piemērošanas nav veikti nekādi korektīvi pasākumi noregulējuma iestādes noteiktajā grafikā, vai

ii) identificēto būtisko šķērslis nevar risināt ne ar vienu no 17. panta 5. punktā minētajām pilnvarām, un 6. punktā minēto pilnvaru īstenošana daļēji vai pilnīgi kompensētu šķēršļa negatīvo ietekmi uz noregulējamību, vai

c) noregulējuma iestāde uzskata, ka vienības izvēlētās noregulējuma stratēģijas realizējamība un uzticamība, ņemot vērā vienības lielumu, tās darbību savstarpējo saistību, raksturu, jomu, risku un sarežģītību, tās juridisko statusu un akciju portfeļa struktūru, ir ierobežota.

Pirmajā daļā minētā ierobežojuma nolūkos noregulējuma iestāde no aprēķina izrietošo skaitli noapaļo līdz tuvākajam veselajam skaitlim.

Dalībvalstis, ņemot vērā sava valsts banku sektora īpatnības, tostarp jo īpaši to noregulējuma vienību skaitu, kuras ir G-SNI vai uz kurām attiecas 45.c panta 3.a punkts vai 3.b punkts, un attiecībā uz kurām valsts noregulējuma iestāde nosaka 45.f pantā minēto prasību, noteikt pirmajā daļā minētos procentus augstākā līmenī nekā 30 %.

8. 4. un 6. punktā minēto lēmumu noregulējuma iestāde pieņem, apspriežoties ar kompetento iestādi.

Pieņemot 4. un 6. punktā minēto lēmumu, noregulējuma iestādes arī ņem vērā:

a) pirmajā daļā minēto iestādes instrumentu tirgus dziļumu, šādu pastāvošu instrumentu cenu noteikšanu un laiku, kas nepieciešams, lai veiktu jebkādus darījumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību pirmajā daļā minētajam lēmumam;

b) atbilstīgo saistību instrumentu apjomu, kuri atbilst visiem nosacījumiem, kas minēti 72.a pantā Regulā (ES) Nr. 575/2013 un kuru atlikušais termiņš ir mazāks par gadu, sākot no dienas, kad pieņemts lēmums piemērot prasību nolūkā veikt kvantitatīvas korekcijas pirmajā daļā minētajai prasībai;

c) to instrumentu pieejamību un apjomu, kuri atbilst visiem nosacījumiem, kas minēti 72.a pantā, izņemot 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktu Regulā (ES) Nr. 575/2013;

d) to, vai to saistību summa, kuras ir atbrīvotas no norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. vai 3. punktu un kuras parastās maksātnespējas procedūras gadījumā ir vienādās pozīcijās ar augstākā ranga saistībām vai ierindojas zem tām, ir būtiska salīdzinājumā ar iestādes atbilstīgām saistībām un pašu kapitālu.

Ja d) apakšpunktā minēto izslēgto saistību summa nepārsniedz 5 % no iestādes pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas, izslēgto summu uzskata par tādu, kas nav būtiska. Virs minētās robežas izslēgto saistību būtiskumu novērtē noregulējuma iestādes.

e) vienības uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils, kā arī tā stabilitāte un spēja dot ieguldījumu ekonomikā;

f) iespējamu pārstrukturēšanas izmaksu ietekme uz vienības rekapitalizāciju.

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikšana

1. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību nosaka noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- a) nepieciešamība nodrošināt, ka noregulējuma grupu var noregulēt, piemērojot noregulējuma instrumentus, tostarp attiecīgā gadījumā iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, tā, lai tiktu sasniegti noregulējuma mērķi;
- b) nepieciešamība attiecīgos gadījumos nodrošināt, ka noregulējuma vienībai un tās meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes, bet ne noregulējuma vienības, ir pietiekamas atbilstīgās saistības, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja tām attiecīgi tiktu piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments vai norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, zaudējumus var absorbēt un attiecīgo vienību kopējo kapitāla rādītāju un sviras rādītāju var atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai tās varētu saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;
- c) nepieciešamība nodrošināt, ka gadījumos, kad noregulējuma plānā paredzēts, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas varētu tikt izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 3. punktu vai varētu tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, noregulējuma vienībai ir pietiekamas citas atbilstīgās saistības, lai nodrošinātu, ka šādus zaudējumus ir iespējams absorbēt un ka noregulējuma vienības kopējo kapitāla rādītāju vai, ja piemērojams, sviras rādītāju var atjaunot tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai vienība saglabātu atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un veiktu darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES;
- d) vienības lielums, uzņēmējdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils;
- f) apmērs, kādā vienības maksātnespēja negatīvi ietekmētu finanšu stabilitāti, cita starpā izraisot kaitīgu ietekmi uz citām iestādēm vai vienībām, ņemot vērā vienības savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai vienībām, vai pārējo finanšu sistēmu.

2. Ja noregulējuma plānā paredzēts, ka noregulējuma darbība ir jāveic saskaņā ar 10. panta 3. punktā minētajiem attiecīgajiem noregulējuma scenārijiem, 45. panta 1. punktā minētā prasība ir vienāda ar summu, kura ir pietiekama, lai nodrošinātu to, ka:

- a) tiek pilnībā absorbēti zaudējumi, kas vienībai varētu rasties ("zaudējumu absorbcija");
- b) noregulējuma vienība un tās meitasuzņēmumi, kas ir iestādes, bet ne noregulējuma vienības, tiek rekapitalizētas tādā līmenī, kāds ir vajadzīgs, lai tās varētu saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un turpināt darbības, kurām tām ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, Direktīvu 2014/65/ES vai līdzvērtīgu tiesību aktu uz pienācīgu laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu ("rekapitalizācija").

Ja noregulējuma plānā paredzēts, ka vienība tiek likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai citu līdzvērtīgu valsts procedūru, noregulējuma iestāde novērtē, vai ir pamatoti ierobežot 45. panta 1. punktā minēto prasību attiecībā uz minēto vienību tā, lai tā nepārsniegtu summu, kura ir pietiekama, lai absorbētu zaudējumus saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu.

Noregulējuma iestādes novērtējumā jo īpaši izvērtē iepriekšējā daļā minēto ierobežojumu attiecībā uz iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti un uz risku izraisīt kaitīgu ietekmi uz finanšu sistēmu.

3. Attiecībā uz noregulējuma vienībām 2. punktā minēto summu veido:

a) summa, ko veido:

- i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām attiecībā uz noregulējuma vienību konsolidētā noregulējuma grupas līmenī;
- ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj no noregulējuma izrietošai noregulējuma grupai atjaunot atbilstību savai Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai kopējā kapitāla rādītāja prasībai un savai Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai prasībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī pēc noregulējuma darbības īstenošanas;

b) summa, ko veido:

i) noregulējumā absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai noregulējuma vienības sviras rādītāja prasībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas ļauj no noregulējuma izrietošai noregulējuma grupai atjaunot atbilstību Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajai sviras rādītāja prasībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī pēc noregulējuma darbības īstenošanas.

Piemērojot 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu un dalīta ar kopējo riska darījumu vērtību.

Piemērojot 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu un dalīta ar sviras rādītāja riska darījumu vērtības mēru.

Nosakot pirmās daļas b) punktā minēto individuālo prasību, noregulējuma iestāde ņem vērā prasības, kas minētas Direktīvas 2014/59/ES 37. panta 10. punktā, 44. panta 5. punktā un 44. panta 8. punktā.

Nosakot iepriekšējās daļās minētās rekapitalizācijas summas, noregulējuma iestāde:

a) izmanto visnesenākās paziņotās vērtības attiecīgajai kopējai riska darījumu vērtībai vai sviras rādītāja riska darījumu vērtībai, kura koriģēta, ņemot vērā visas izmaiņas, kas rodas no noregulējuma plānā paredzētām noregulējuma darbībām; un

b) pēc apspriešanās ar kompetento iestādi koriģē augšupēji vai lejupēji summu, kas atbilst Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai pašreizējai prasībai, lai noteiktu prasību, kas piemērojama noregulējuma vienībai pēc vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanas.

Noregulējuma iestādei ir iespēja palielināt pirmās daļas a) punkta ii) apakšpunktā noteikto prasību par pienācīgu summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma vienība uz pienācīgu laikposmu ne ilgāk kā vienu gadu saglabā pietiekamu tirgus uzticēšanos ("tirgus uzticēšanās rezerve").

Piemērojot iepriekšējo daļu, tirgus uzticēšanās rezervi nosaka līdzvērtīgu Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai apvienoto rezervju prasībai, izņemot minētā punkta a) apakšpunktā noteikto prasību, kuru piemērotu pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas.

Šādu summu koriģē lejupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka būtu iespējams un ticams, ka mazāka summa ir pietiekama, lai saglabātu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan iestādes svarīgu ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu, gan piekļuvi finansējumam, neizmantojot citu ārkārtas finanšu atbalstu kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, atbilstīgi 101. panta 2. punktam un 44. panta 5. un 8. punktam Direktīvā 2014/59/ES – pēc noregulējuma stratēģijas īstenošanas. Šādu summu koriģē augšupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka augstāks līmenis ir nepieciešams, lai saglabātu pietiekamu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan iestādes svarīgu ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu, gan piekļuvi finansējumam, neizmantojot citu ārkārtas finanšu atbalstu kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, atbilstīgi 101. panta 2. punktam un 44. panta 5. un 8. punktam Direktīvā 2014/59/ES, uz pienācīgu laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros precizē metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā un 128. panta 6. punktā minētās prasības noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētā līmenī, ja uz noregulējuma grupu kā tādu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas.

EBI līdz [seši mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

3.a Attiecībā uz noregulējuma vienībām, uz ko neattiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pants un kas ietilpst noregulējuma grupā, kuras kopējie aktīvi pārsniedz EUR 100 miljardus, 3. punktā minētās prasība ir vismaz vienāda ar ("1. pīlāra prasība augstākā līmeņa bankām"):

- a) 13,5 %, aprēķinot saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un
- b) 5 %, aprēķinot saskaņā ar 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Atkāpjoties no 45.b panta, iepriekšējā daļā minētās noregulējuma vienības nodrošina atbilstību šajā punktā minētajam prasības līmenim, kas ir vienāds ar 13,5 %, aprēķinot saskaņā ar 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un 5 %, aprēķinot saskaņā ar 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ar atbilstīgajām saistībām, kuras atbilst visiem Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā minētajiem nosacījumiem, izņemot minētās regulas 72.b panta 3.–5. punktam, ar 45.b panta 2.a punktā minētajām saistībām vai ar pašu kapitālu.

3.b Noregulējuma iestādes, apspriedušās ar kompetentajām iestādēm, var nolemt piemērot 3.a punktā paredzētās minimuma prasības noregulējuma vienībām, uz kurām neattiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a pants un kuras pieder pie noregulējuma grupas, kuras kopējie aktīvi ir zemāki par EUR 100 miljardiem, un kuras saskaņā ar noregulējuma iestādes novērtējumu, visticamāk, radīs sistēmisku risku maksātnespējas gadījumā.

Pieņemot iepriekšējā daļā minētos lēmumus, noregulējuma iestādes ņem vērā:

- i) noguldījumu prevalenci un parāda instrumentu neesamību finansēšanas modelī;
- ii) ierobežoto piekļuvi kapitāla tirgiem attiecībā uz atbilstīgajām saistībām;
- iii) paļaušanos uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, lai izpildītu 45. panta 1. punktā minēto prasību.

Lēmums nepiemērot minimuma prasību saskaņā ar 3.b punktu neskar lēmumu noteikt, ka 45.f pantā minēto prasību izpilda ar instrumentiem, kuri atbilst visiem nosacījumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.a pantā, ievērojot 45.b panta 3.–6. punktu.

4. Attiecībā uz vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, 2. punktā minēto summu veido:

a) summa, ko veido:

- i) absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajām prasībām attiecībā uz vienību; un
- ii) rekapitalizācijas summa, kas vienībai ļauj atjaunot atbilstību savai Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai kopējā kapitāla rādītāja prasībai un savai Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai prasībai pēc tam, kad ir izmantotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, un pēc noregulējuma grupas noregulējuma;

b) summa, ko veido:

i) absorbējamo zaudējumu summa, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta

d) apakšpunktā minētajai vienības sviras rādītāja prasībai; un

ii) rekapitalizācijas summa, kas vienībai ļauj atjaunot atbilstību tās sviras rādītāja prasībai, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktā, pēc tam, kad ir izmantotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, un pēc noregulējuma grupas noregulējuma.

Piemērojot 45. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā summu, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu un dalīta ar kopējo riska darījumu vērtību.

Piemērojot 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izsaka procentos kā summu, kas aprēķināta saskaņā ar b) apakšpunktu un dalīta ar sviras rādītāja riska darījumu vērtības mēru.

Nosakot pirmās daļas b) punktā minēto individuālo prasību, noregulējuma iestāde ņem vērā prasības, kas minētas Direktīvas 2014/59/ES 37. panta 10. punktā, 44. panta 5. punktā un 44. panta 8. punktā.

Nosakot iepriekšējās daļās minētās rekapitalizācijas summas, noregulējuma iestāde:

a) izmanto visnesenākās paziņotās vērtības attiecīgajai kopējai riska darījumu vērtībai vai sviras rādītāja riska darījumu vērtībai, kura koriģēta, ņemot vērā visas izmaiņas, kas rodas no noregulējuma plānā paredzētām darbībām; un

b) pēc apspriešanās ar kompetento iestādi lejupēji vai augšupēji koriģē summu, kas atbilst Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētajai pašreizējai prasībai, lai noteiktu prasību, kas piemērojama attiecīgajai vienībai pēc tam, kad ir izmantotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, un pēc noregulējuma grupas noregulējuma.

Noregulējuma iestāde var palielināt pirmās daļas a) punkta ii) apakšpunktā noteikto prasību par pienācīgu summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka pēc tam, kad būs īstenotas pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, vienība pienācīgu laikposmu ne ilgāk kā vienu gadu turpina saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un saglabā pietiekamu tirgus uzticēšanos ("tirgus uzticēšanās rezerve").

Piemērojot iepriekšējo daļu, tirgus uzticēšanās rezerves apjomu nosaka līdzvērtīgu Direktīvas 2013/36/ES 128. panta 6. punktā minētajai apvienoto rezervju prasībai, izņemot minētā punkta a) apakšpunktā minēto prasību, kuru piemērotu pēc 59. pantā minēto pilnvaru īstenošanas un noregulējuma grupas noregulējuma. Šādu summu koriģē lejupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka būtu iespējams un ticams, ka mazāka summa ir pietiekama, lai nodrošinātu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan iestādes svarīgu ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu, gan piekļuvi finansējumam, neizmantojot citu ārkārtas finanšu atbalstu kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, atbilstīgi 101. panta 2. punktam un 44. panta 5. un 8. punktam Direktīvā 2014/59/ES – pēc 59. pantā minēto pilnvaru īstenošanas un noregulējuma grupas noregulējuma. Šādu summu koriģē augšupēji, ja pēc apspriešanās ar kompetento iestādi noregulējuma iestāde secina, ka augstāks līmenis ir nepieciešams, lai saglabātu pietiekamu tirgus uzticēšanos un nodrošinātu gan iestādes svarīgu ekonomisko funkciju izpildes turpināšanu, gan piekļuvi finansējumam, neizmantojot citu ārkārtas finanšu atbalstu kā vien iemaksas no noregulējuma finansēšanas mehānisma, atbilstīgi 101. panta 2. punktam un 44. panta 5. un 8. punktam Direktīvā 2014/59/ES, uz pienācīgu laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

5. Ja noregulējuma iestāde paredz, ka dažas atbilstīgo saistību kategorijas, visticamāk, tiks pilnīgi vai daļēji izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas, ievērojot 44. panta 3. punktu, vai varētu tikt pilnībā pārvestas saņēmējam, izmantojot daļēju pārvedumu, 45. panta 1. punktā minēto prasību izpilda ar citām atbilstīgām saistībām, kuras ir pietiekamas, lai:

- a) segtu to izslēgto saistību summu, kuras noteiktas saskaņā ar 44. panta 3. punktu;
- b) nodrošinātu, ka ir izpildīti 2. punktā minētie nosacījumi.

6. Noregulējuma iestādes lēmums piemērot pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību saskaņā ar šo pantu ietver minētā lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par 2.–5. punktā minētajiem elementiem, un to pārskata bez liekas kavēšanās, lai ņemtu vērā visas izmaiņas attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības līmeni.

7. Piemērojot 3. un 4. punktu, kapitāla prasības interpretē saskaņā ar kompetentās iestādes piemērotajiem pārejas noteikumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 Desmitās daļas I sadaļas 1., 2. un 4. nodaļā un valsts tiesību aktu noteikumos, izmantojot iespējas, kuras kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar minēto regulu.

45.d pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikšana G-SNI noregulējuma vienībām un trešo valstu G-SNI svarīgiem meitasuzņēmumiem

1. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai, kas ir G-SNI vai G-SNI daļa, veido:

- a) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 494. pantā minētā prasība; un
- b) jebkāda papildu prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kuru noregulējuma iestāde noteikusi konkrēti vienībai saskaņā ar 2. punktu un kura jāizpilda ar saistībām, kas atbilst 45.b panta nosacījumiem.

1.a Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minētā prasība attiecībā uz vienību, kurai piemēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.b un 494. pantā minēto prasību, ietver:

a) Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.b un 494. pantā minēto prasību; un

b) jebkādu papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kuru noregulējuma iestāde ir noteikusi saskaņā ar 2. punktu un kura jāizpilda ar saistībām, kas atbilst 45.g un 89. panta 2. punkta nosacījumiem.

2. Noregulējuma iestāde nosaka 1. punkta b) apakšpunktā un 1.a punkta b) apakšpunktā minēto papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām tikai:

a) ja 1. punkta a) apakšpunktā un 1.a punkta a) apakšpunktā minētā prasība nav pietiekama, lai izpildītu 45.c pantā izklāstītos nosacījumus; un

b) tādā mērā, kas nodrošina, ka tiek izpildīti 45.c panta nosacījumi.

3. Piemērojot 45.h panta 2. punktu, ja vairāk nekā viena G-SNI vienība, kas pieder pie vienas un tās pašas G-SNI, ir noregulējuma vienības, attiecīgās noregulējuma iestādes aprēķina 2. punktā minēto summu:

a) katrai noregulējuma vienībai;

b) Savienības mātes vienībai tā, it kā tā būtu G-SNI vienīgā noregulējuma vienība.

4. Noregulējuma iestādes lēmums piemērot papildu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu ietver minētā lēmuma pamatojumu, tostarp pilnīgu novērtējumu par 2. punktā minētajiem elementiem, un to pārskata bez liekas kavēšanās, lai ņemtu vērā visas izmaiņas attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minētās prasības līmeni, kas piemērojama noregulējuma grupai.

45.f pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošana noregulējuma vienībām

1. Noregulējuma vienības izpilda 45.b–45.d pantā noteiktās prasības konsolidēti noregulējuma grupas līmenī.
2. Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai konsolidētā noregulējuma grupas līmenī nosaka saskaņā ar 45.h pantu, pamatojoties uz 45.b–45.d pantā noteiktajām prasībām un to, vai grupas trešo valstu meitasuzņēmumi ir noregulējami atsevišķi saskaņā ar noregulējuma plānu.
3. Attiecībā uz noregulējuma grupām, kā definēts 2. panta 1. punkta 83.b) apakšpunkta b) punktā, attiecīgā noregulējuma iestāde – atkarībā no solidaritātes mehānisma iezīmēm un vēlamās noregulējuma stratēģijas iezīmēm – lemj par to, kā noregulējuma grupas noregulējuma vienībām ir jāatbilst prasībām, kas minētas 45.c panta 3. un 3.a punktā, nolūkā nodrošināt, ka visa noregulējuma grupa kopā atbilst 1. un 2. punktā minētajai prasībai.

45.g pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības piemērošana vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības

1. Iestādes, kas ir noregulējuma vienības vai trešās valsts noregulējuma vienības meitasuzņēmumi un pašas nav noregulējuma vienības, individuāli pilda 45.c pantā noteiktās prasības. Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi var pieņemt lēmumu piemērot šajā pantā noteikto prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai, kas ir noregulējuma vienības meitasuzņēmums un pati nav noregulējuma vienība.

Atkāpjoties no pirmās daļas, Savienības mātesuzņēmumi, kas paši nav noregulējuma vienības un ir trešo valstu vienību meitasuzņēmumi, konsolidēti izpilda 45.c–45.d pantā noteiktās prasības.

Attiecībā uz noregulējuma grupām, kuras identificētas, ievērojot 2. panta 1. punkta 83.b) apakšpunkta b) punktu, kredītiestādes, kas ir radniecīgas centrālajai iestādei, un centrālā iestāde, kuras nav noregulējuma vienības, un kredītiestādes, kas ir radniecīgas centrālajai iestādei, un centrālā iestāde, kuras ir noregulējuma vienības, bet kurām nepiemēro 45.f panta 3. punktu, individuāli pilda 45.c pantā noteiktās prasības.

Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību šajā punktā minētai vienībai nosaka saskaņā ar 45.h un – attiecīgajā gadījumā – 89. pantu un pamatojoties uz 45.c pantā noteiktajām prasībām.

2. Direktīvas 45. panta 1. punktā minētā prasība attiecībā uz vienībām, kas minētas 1. punktā, atbilst 3. punktā minētajiem atbilstības kritērijiem.

3. Prasību izpilda ar vienu vai vairākiem šādiem elementiem:

a) saistības:

i) kuras emitē noregulējuma vienībai un kuras tieši vai netieši ar citu vienību starpniecību vienā tajā pašā noregulējuma grupā, kura nopirkusi saistības no vienības, uz kuru attiecas šis pants, pārķ noregulējuma vienība vai tā brīža akcionārs, kas neietilpst tajā pašā noregulējuma grupā, ciktāl norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59.–62. pantu neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu;

ii) kuras atbilst 72.a pantā minētajiem atbilstības kritērijiem, izņemot Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta b), c), k), l) un m) apakšpunktu un 72.b panta 3.–5. punktu;

iii) kurām parastajā maksātnespējas procedūrā ir tāda pati prioritāte kā pašu kapitāla instrumentiem vai kuras ierindojas pēc saistībām, kas neatbilst i) punktā minētajiem nosacījumiem un nav pašu kapitāla prasībām atbilstīgas;

iv) kurām piemēro norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 59.–62. pantu, kas atbilst noregulējuma grupas noregulējuma stratēģijai, proti, neietekmējot noregulējuma vienības meitasuzņēmuma kontroli;

v) saistību iegādi tieši vai netieši nefinansē vienība, uz kuru attiecas šis pants;

vi) saistības reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka vienība, uz kuru attiecas šis pants, izņemot vienības maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā, varētu attiecīgi atsaukt, dzēst, atpirkt vai pirms termiņa atmaksāt saistības, un vienība nesniedz šādu norādi citādā veidā;

vii) saistības reglamentējošie noteikumi neparedz turētājam tiesības paātrināt nākotnes grafikā noteikto procentu vai pamatsummas maksājumu, izņemot vienības, uz kuru attiecas šis pants, maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;

viii) par saistībām maksājamo dividenžu maksājumu līmenis netiek grozīts, attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz vienības, uz kuru attiecas šis pants, vai tās mātesuzņēmuma kredītstāvokli;

b) pašu kapitāla instrumenti, kurus:

i) emitē vienībām, kas ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, un kurus pērk šīs vienības;

ii) emitē vienībām, kas neietilpst tajā pašā noregulējuma grupā, un kurus pērk šīs vienības, ciktāl norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana saskaņā ar 59.–62. pantu neietekmē noregulējuma vienības kontroli pār meitasuzņēmumu.

5. Meitasuzņēmuma, kas nav noregulējuma vienība, noregulējuma iestāde var pilnībā atbrīvot minēto meitasuzņēmumu no šā panta piemērošanas, ja:

- a) meitasuzņēmums un noregulējuma vienība veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;
- b) noregulējuma vienība atbilst prasībai, kas minēta 45.f pantā;
- c) nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai noregulējuma vienība veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu meitasuzņēmumam, attiecībā uz kuru ir izdarīts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu, jo īpaši tad, ja attiecībā uz noregulējuma vienību tiek veikta noregulējuma darbība;
- d) noregulējuma vienība izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma prudenciālu pārvaldību un ar kompetentās iestādes piekrišanu ir paziņojusi, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;
- e) noregulējuma vienības riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas uz meitasuzņēmumu;
- f) noregulējuma vienībai ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma akcijām, vai tiesības iecelt vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma vadības struktūras locekļu, izņemot kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei.

5.a Meitasuzņēmuma, kas nav noregulējuma vienība, noregulējuma iestāde var arī pilnībā atbrīvot minēto meitasuzņēmumu no šā panta piemērošanas, ja:

- a) meitasuzņēmums un tā mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;
- b) mātesuzņēmums subkonsolidēti meitasuzņēmuma dalībvalstī atbilst 45. pantā minētajai prasībai;
- c) nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai mātesuzņēmums veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu meitasuzņēmumam, attiecībā uz kuru ir izdarīts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu, jo īpaši tad, ja 59. panta 1. punktā minētā noregulējuma darbība vai pilnvaras tiek īstenotas attiecībā uz mātesuzņēmumu;
- d) mātesuzņēmums izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma prudenciālu pārvaldību un ar kompetentās iestādes piekrišanu ir paziņojis, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;
- e) mātesuzņēmuma riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas uz meitasuzņēmumu;
- f) mātesuzņēmumam ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma akcijām, vai tiesības iecelt vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma vadības struktūras locekļu, izņemot kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei.

6. Ja ir izpildīti 5. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde var atļaut prasību izpildīt pilnībā vai daļēji ar garantiju, kuru sniedz noregulējuma vienība un kura atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) garantija tiek sniegta vismaz par summu, kas ir līdzvērtīga prasības summai, ko tā aizstāj;
- b) garantija tiek piemērota, ja meitasuzņēmums nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai ir veikts konstatējums saskaņā ar 59. panta 3. punktu attiecībā uz meitasuzņēmumu – atkarībā no tā, kurš notikums iestājas agrāk;
- c) garantija tiek nodrošināta vismaz 50 % apmērā no tās summas, izmantojot finanšu nodrošinājuma līgumu, kas definēts Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- e) garantijas nodrošinājums atbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 197. panta prasībām, kas pēc atbilstoši konservatīviem diskontiem ir pietiekams, lai pilnībā segtu garantēto summu;
- f) garantijas nodrošinājums nav apgrūtināts, un jo īpaši tas netiek izmantots, lai segtu jebkādu citu garantiju;
- g) nodrošinājumam ir efektīvais termiņš, kas atbilst tādām pašām termiņa nosacījumiem kā Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.c panta 1. punktā minētajam; un
- h) nav juridisku, regulatīvu vai operatīvu šķēršļu nodrošinājuma nodošanai no noregulējuma vienības attiecīgajam meitasuzņēmumam, tostarp gadījumos, kad tiek veikta noregulējuma darbība attiecībā uz noregulējuma vienību. Pēc noregulējuma iestādes lūguma noregulējuma vienība rakstiskā veidā sniedz neatkarīgu un pamatotu juridisko atzinumu vai citādā veidā pietiekami pierāda, ka nodrošinājuma pārvešanai uz attiecīgo meitasuzņēmumu nav juridisku, regulatīvu vai operatīvu šķēršļu.

8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus nolūkā sīkāk precizēt metodes, lai nepieļautu, ka 45.g panta nolūkā atzītie instrumenti, uz kuriem – pilnībā vai daļēji – netieši ir parakstījusies noregulējuma vienība, kavē noregulējuma stratēģijas raitu īstenošanu. Ar šādām metodēm būtu jo īpaši jānodrošina zaudējumu pienācīga novirzīšana augšup noregulējuma vienībai un kapitāla novirzīšana lejup vienībām, kas pieder pie noregulējuma grupas, bet pašas nav noregulējuma vienības, un būtu jānodrošina mehānisms, ar kuru nepieļauj 45.g panta nolūkā atzīto atbilstīgo instrumentu divkāršu uzskaiti. Tās sastāv no atskaitījumu režīma vai līdzvērtīgi noturīgas pieejas un nodrošina vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, iznākumu, kurš ir līdzvērtīgs tam, ja noregulējuma vienība pilnībā parakstās uz 45.g panta nolūkā atzītajiem atbilstīgajiem instrumentiem.

EBI līdz [seši mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

Nepiemērošana kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Saskaņā dalībvalsts tiesību aktiem noregulējuma iestāde var vienu vai vairākas kredītiestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei, atbrīvot no 45.f vai 45.g panta piemērošanas, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) kredītiestādes un centrālo iestādi uzrauga viena un tā pati kompetentā iestāde, un tās veic uzņēmējdarbību vienā un tajā pašā dalībvalstī un ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā;
- b) centrālās iestādes un radniecīgo iestāžu saistības ir solidāras vai centrālā iestāde pilnībā garantē tās radniecīgo iestāžu saistības;
- c) centrālās iestādes un visu radniecīgo iestāžu minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, maksāspēju un likviditāti uzrauga kā vienotu veselumu, pamatojoties uz šo iestāžu konsolidētiem pārskatiem;
- d) centrālās iestādes vadība ir pilnvarota dot rīkojumus radniecīgo iestāžu vadībai;
- e) attiecīgā noregulējuma grupa atbilst 45.f panta 3. punktā minētajai prasībai; un
- f) nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai noregulējuma gadījumā veiktu tūlītēju pašu kapitāla pārvešanu vai saistību atmaksāšanu starp centrālo iestādi un radniecīgajām kredītiestādēm.

1. Noregulējuma vienības noregulējuma iestāde, grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ja tā atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes, un noregulējuma iestādes, kas ir individuāli atbildīgas par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem, ievērojot 45.g pantā minēto prasību, dara visu savu pilnvaru robežās, lai panāktu vienu kopīgu lēmumu par visiem šādiem elementiem:

- a) prasības summu, ko konsolidētā noregulējuma grupas līmenī piemēro katrai noregulējuma vienībai;
- b) prasības summu, ko individuālā līmenī piemēro katram noregulējuma vienības meitasuzņēmumam. Kopīgais lēmums nodrošina atbilstību 45.f un 45.g pantam, tajā sniedz pienācīgu argumentāciju, un to iesniedz:
- c) noregulējuma iestāde noregulējuma vienībai;
- d) attiecīgās noregulējuma iestādes katras noregulējuma vienības meitasuzņēmumiem;
- e) noregulējuma vienības noregulējuma iestāde grupas Savienības mātesuzņēmumam, ja Savienības mātesuzņēmums pats nav noregulējuma vienība no vienas un tās pašas noregulējuma grupas.

Kopīgajā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar šo pantu, var paredzēt, ka – ja tas atbilst noregulējuma stratēģijai un ja noregulējuma vienība nav tieši vai netieši nopirkusi nekādus 45.g panta 3. punktam atbilstošus pietiekamus instrumentus – meitasuzņēmums 45.c panta 4. punktā minētās prasības daļēji izpilda saskaņā ar 45.g panta 3. punktu ar instrumentiem, kurus emitē vienībām, kas nepieder pie tās pašas noregulējuma grupas, un kurus pērk šīs vienības.

2. Ja vairāk nekā viena G-SNI vienība, kas pieder pie vienas un tās pašas G-SNI, ir noregulējuma vienības, 1. punktā minētās noregulējuma iestādes apspriež un, ja tas ir lietderīgi un atbilst G-SNI noregulējuma stratēģijai, vienojas par Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e panta piemērošanu un visām korekcijām, lai samazinātu vai likvidētu starpību starp Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta a) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu atsevišķām noregulējuma vienībām un Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta b) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu. Šādu korekciju var piemērot saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) korekciju var piemērot attiecībā uz atšķirībām kopējo riska darījumu vērtību aprēķinā starp attiecīgajām dalībvalstīm, pielāgojot prasības līmeni;
- b) korekciju nepiemēro, lai novērstu atšķirības, kas izriet no riska darījumiem starp noregulējuma grupām. Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta a) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summa atsevišķām noregulējuma vienībām nav mazāka par Regulas (ES) Nr. 575/2013 45.d panta 3. punkta b) apakšpunktā un 12. pantā minēto apmēru summu.

3. Ja šāds kopīgs lēmums nav pieņemts četru mēnešu laikā, lēmumu pieņem saskaņā ar 4.–6. punktu.

4. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par konsolidēto noregulējuma grupas prasību, lēmumu par minēto prasību pieņem noregulējuma vienības noregulējuma iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā:

- a) meitasuzņēmumu novērtējumu, kuru veikušas attiecīgās noregulējuma iestādes;
- b) grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinumu, ja tā atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes.

Ja četru mēnešu termiņa beigās kāda no attiecīgajām noregulējuma iestādēm ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, noregulējuma vienības noregulējuma iestāde atliek savu lēmumu līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu. EBI lēmumā ņem vērā pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz četru mēnešu termiņa beigās, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas. Ja EBI nepieņem lēmumu viena mēneša laikā, piemēro noregulējuma vienības noregulējuma iestādes lēmumu.

5. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas 45.g pantā minētā prasība, individuāli piemērojamās prasības līmeni, lēmumu pieņem meitasuzņēmumu attiecīgās noregulējuma iestādes, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) ir pienācīgi ņemts vērā noregulējuma vienības noregulējuma iestādes atzinums;
- b) ir pienācīgi ņemts vērā grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinums, ja minētā iestāde atšķiras no noregulējuma vienības noregulējuma iestādes;

c) ir novērtēta atbilstība 45.g pantam.

Ja četru mēnešu termiņa beigās noregulējuma vienības noregulējuma iestāde vai grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir nodevusi jautājumu EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu, noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem individuāli, atliek savus lēmumus līdz EBI lēmumam, ko tā var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumus atbilstoši EBI lēmumam. EBI lēmumā ņem vērā pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu. Četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas termiņu minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod izskatīšanai EBI nedz četru mēnešu termiņa beigās, nedz pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Noregulējuma vienības noregulējuma iestāde vai grupas līmeņa noregulējuma iestāde nenodod lietu EBI saistošai starpniecībai, ja meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes noteiktais līmenis ir:

a) 2 % apmērā no 45.f pantā minētās prasības riska svērtajiem aktīviem un

b) meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes noteiktais līmenis atbilst 45.c panta 4. punktam.

Ja viena mēneša laikā EBI nav pieņēmusi lēmumu, piemēro meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu lēmumus. Kopīgo lēmumu un jebkurus lēmumus, kas pieņemti gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.

6. Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts četru mēnešu laikā sakarā ar domstarpībām par konsolidētās prasības līmeni un noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem individuāli piemērojamo prasību, piemēro šādus nosacījumus:

a) lēmumu par noregulējuma grupas meitasuzņēmumiem individuāli piemērojamās prasības līmeni pieņem saskaņā ar 5. punktu;

b) lēmumu par konsolidēto prasību pieņem saskaņā ar 4. punktu.

7. Šā panta 1. punktā minētais kopīgais lēmums un jebkurš lēmums, ko pieņēmušas 4., 5. un 6. punktā minētās noregulējuma iestādes, ja nav pieņemts kopīgs lēmums, ir saistošs attiecīgajām noregulējuma iestādēm.

Kopīgo lēmumu un jebkurus lēmumus, kas pieņemti gadījumos, kad nav kopīga lēmuma, regulāri pārskata un attiecīgos gadījumos atjaunina.

8. Noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm pieprasa vienībām izpildīt 45. panta 1. punktā noteikto prasību un pieņem lēmumus saskaņā ar šo pantu, līdztekus izstrādājot un uzturot noregulējuma plānus.

9. Noregulējuma vienības noregulējuma iestāde informē EBI par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas ir noteiktas:

a) konsolidētā noregulējuma grupas līmenī;

b) individuāli noregulējuma grupas meitasuzņēmumu līmenī.

Uzraudzības pārskatu sniegšana un prasības publiskošana

1. Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētās vienības, uz ko attiecas 45. panta 1. punktā minētā prasība, to kompetentajām un noregulējuma iestādēm vismaz reizi pusgadā vai biežāk pēc kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes pieprasījuma paziņo šādu informāciju:

a) pieejamais pašu kapitāla un atbilstīgo saistību apjoms, kas atbilst 45.b panta vai 45.g panta 3. punkta nosacījumiem, un minētie apjomi, ko izsaka saskaņā ar 45. panta 2. punktu pēc atskaitījumu piemērošanas attiecīgā gadījumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.e–72.j pantu;

b) šā punkta a) apakšpunktā minēto posteņu struktūra, tostarp to termiņu profils un prioritāte parastā maksātnespējas procedūrā.

Šā punkta pirmajā daļā minēto prasību nepiemēro vienībām, kuras minētas 45.c panta 2. punkta otrajā daļā.

2. Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētās vienības, uz ko attiecas 45. panta 1. punktā minētā prasība, vismaz reizi gadā publisko šādu informāciju:

a) pieejamo pašu kapitāla un atbilstīgo saistību apjoms, kas atbilst 45.b panta vai 45.g panta 3. punkta nosacījumiem;

b) šā punkta a) apakšpunktā minēto posteņu struktūra, tostarp to termiņu profils un prioritāte parastā maksātnespējas procedūrā;

c) 45.c vai 45.d pantā minētā piemērojamā prasība, kas izteikta saskaņā ar 45. panta 2. punktu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto prasību nepiemēro vienībām, kuras minētas 45.c panta 2. punkta otrajā daļā.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus nolūkā precizēt vienotus formātus, veidnes un biežumu un veidnes uzraudzības pārskatu sniegšanai un informācijas publiskošanai, kas minēta šā panta 1. un 2. punktā.

Iestādēm, uz kurām attiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.a un 92.b pants, šādi īstenošanas tehnisko standartu projekti attiecīgā gadījumā tiek saskaņoti ar īstenošanas tehniskajiem standartiem, kas pieņemti saskaņā ar [attiecīgajiem Kapitāla prasību regulas noteikumiem par EBI pilnvarām saistībā ar ziņošanu un *MREL* I pīlāra / *TLAC* atklāšanu].

EBI iesniedz šos īstenošanas tehniskos standartus Komisijai līdz [12 mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā izklāstīto procedūru pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

4. Ja ir veiktas noregulējuma darbības vai īstenotas 59. pantā minētās pilnvaras, 2. punktā minētās informācijas publiskošanas prasības piemēro no datuma, kas ir termiņš tam, lai izpildītu 45.c panta vai 45.d panta prasības, kuras minētas 10. panta 7. punkta o) apakšpunktā.

45.j pants

Ziņošana EBI

1. Noregulējuma iestādes informē EBI par minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas ir noteiktas katrai to jurisdikcijā esošai vienībai saskaņā ar 45.f vai 45.g pantu.
2. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu vienotus formātus, veidnes un definīcijas informācijai, ko noregulējuma iestādes saziņā ar kompetentajām iestādēm 1. punkta piemērošanas nolūkā nosaka un nosūta EBI.

EBI iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [12 mēneši pēc stāšanās spēkā]...*.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantā izklāstīto procedūru pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības pārkāpumi

1. Visus 45.c vai 45.d pantā minētos vienības minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām pārkāpumus risina attiecīgās iestādes, pamatojoties uz vismaz vienu no turpmāk minētajiem:

- a) pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar 17. un 18. pantu;
- ba) pilnvaras, kas minētas 16.a pantā;
- b) Direktīvas 2013/36/EK 104. pantā minētie pasākumi;
- c) agrīnās intervences pasākumi saskaņā ar 27. pantu;
- d) administratīvie sodi un citi administratīvi pasākumi saskaņā ar 110. un 111. pantu;
- e) novērtējumu par to, vai iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. pantu.

3. Noregulējuma un kompetentās iestādes savstarpēji apspriežas, kad tās īsteno savas attiecīgās pilnvaras, kas minētas 1. punkta a)–e) apakšpunktā.

Ziņojumi

1. EBI, sadarbojoties ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm, iesniedz Komisijai ziņojumu, kas sniedz novērtējumus par vismaz šādiem aspektiem:

a) kā saskaņā ar 45.f vai 45.g pantu noteiktā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir īstenota valstu līmenī, un jo īpaši, vai ir pastāvējušas atšķirības līmeņos, kas noteikti līdzvērtīgām vienībām dalībvalstīs;

b) kā noregulējuma iestādes ir īstenojušas 45.b panta 3., 4. un 6. punktā minētās pilnvaras, un vai ir pastāvējušas atšķirības minēto pilnvaru īstenošanā dalībvalstīs.

2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā ņem vērā šādus aspektus:

a) ietekme, ko radījusi minimuma prasība un jebkuri ierosinātie minimuma prasības saskaņotie līmeņi uz:

i) finanšu tirgiem kopumā un jo īpaši uz nenodrošinātu parāda vērtspapīru un atvasinātu instrumentu tirgiem;

ii) iestāžu uzņēmējdarbības modeļiem un bilances struktūrām, jo īpaši iestāžu finansējuma profilu un finansējuma stratēģiju, un grupu juridisko un darbības struktūru;

iii) iestāžu rentabilitāti, jo īpaši to finansējuma izmaksas;

iv) riska darījumu migrāciju uz vienībām, kurām nepiemēro prudenciālo uzraudzību;

v) finanšu inovācijām;

vi) līgumisku iekšējās rekapitalizācijas instrumentu īpatsvaru un uz šādu instrumentu būtību un tirgojamību;

vii) iestāžu rīcību, uzņemoties risku;

viii) iestāžu aktīvu apgrūtinājumiem;

ix) darbībām, ko iestādes veikušas, lai ievērotu minimuma prasības, un jo īpaši apjomu, kādā minimuma prasības ir ievērotas, izmantojot aktīvu īpatsvara samazināšanu, ilgtermiņa parāda emisiju un kapitāla piesaistīšanu, un

x) kredītiestāžu veikto aizdevumu līmeni, īpaši koncentrējoties uz aizdevumiem mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, vietējām pašpārvaldēm, reģionālām pašvaldībām un publiskā sektora struktūrām un uz tirdzniecības finansēšanu, tostarp aizdevumiem saskaņā ar oficiālām eksporta kredītu apdrošināšanas shēmām;

b) minimuma prasību mijiedarbību ar pašu kapitāla prasībām, sviras rādītāju un likviditātes prasībām, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 un Direktīvā 2013/36/ES;

c) iestāžu spēju neatkarīgi piesaistīt kapitālu vai finansējumu no tirgiem, lai izpildītu jebkuras ierosinātās saskaņotās minimuma prasības.

3. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums aptver divus kalendāros gadus, un to dara zināmu Komisijai līdz nākamā kalendārā gada 30. septembrim pēc pēdējā gada, par kuru ir ziņojums. Pirmo ziņojumu iesniedz Komisijai ne vēlāk kā [līdz 30. septembrim otrajā gadā pēc šīs direktīvas piemērošanas dienas].

45.m pants

Pārejas un pēcnoregulējuma pasākumi

1. Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, noregulējuma iestādes nosaka pienācīgu pārejas laiku, kurā 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai ir jāizpilda 45.f vai 45.g panta prasības vai attiecīgā gadījumā prasība, kas izriet no 45.b panta 3., 4. vai 6. punkta piemērošanas. Termins, kurā jāizpilda 45.f vai 45.g pantā noteiktās prasības vai attiecīgā gadījumā prasība, kas izriet no 45.b panta 3., 4. vai 6. punkta piemērošanas, ir 2024. gada 1. janvāris.

Noregulējuma iestāde attiecībā uz 45.f vai 45.g pantā noteiktajām prasībām vai attiecīgā gadījumā prasību, kas izriet no 45.b panta 3., 4. vai 6. punkta piemērošanas, nosaka starpposma mērķrādītāju, kas 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai jāizpilda 2022. gada 1. janvārī. Ar starpposma mērķrādītāju parasti nodrošina atbilstīgo saistību un pašu kapitāla lineāru palielināšanu līdz prasības izpildei.

Noregulējuma iestāde var noteikt pārejas laiku, kas beidzas vēlāk par 2024. gada 1. janvāri, ja tas ir pienācīgi pamatoti un lietderīgi, pamatojoties uz 4. punktā minētajiem kritērijiem un ņemot vērā:

- a) vienības finansiālās situācijas attīstību;
- b) izredzes, ka vienība saprātīgā termiņā spēs izpildīt 45.f vai 45.g pantā noteiktās prasības vai prasību, kas izriet no 45.b panta 3., 4. vai 6. punkta piemērošanas;
- c) to, vai vienība spēj aizstāt saistības, kas vairs neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b un 72.c pantā, kā arī šīs direktīvas 45.b pantā vai 45.g panta 3. punktā noteiktajiem atbilstības vai termiņa kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai šīs nespējas iemesli ir vienībai specifiski vai saistīti ar tirgus mēroga traucējumiem,

1.a Termiņš 45.c panta 3.a un 3.b punktā noteikto prasību minimuma līmeņa izpildei ir 2022. gada 1. janvāris.

1.b Direktīvas 45.c panta 3.a un 3.b punktā minētās prasības minimuma līmeni nepiemēro šādos gadījumos:

- a) trīs gadus pēc dienas, kopš noregulējuma vienība ir 45.c panta 3.a vai 3.b punktā minētajā situācijā;
- b) divus gadus pēc dienas, kad noregulējuma iestāde ir piemērojusi iekšējās rekapitalizācijas instrumentu;
- c) divus gadus pēc dienas, kad noregulējuma vienība ir ieviesusi alternatīvu privātā sektora pasākumu, kurš minēts 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā un ar kuru kapitāla instrumenti un citas saistības ir tikušas norakstītas vai konvertētas pirmā līmeņa pamata kapitālā, lai rekapitalizētu noregulējuma vienību, nepiemērojot noregulējuma instrumentus.

2. Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, noregulējuma iestādes nosaka pienācīgu pārejas laiku, kurā 45.f vai 45.g panta prasības vai attiecīgā gadījumā prasība, kas izriet no 45.b panta 3., 4. vai 6. punkta piemērošanas, ir jāizpilda 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai, attiecībā uz kuru ir piemēroti noregulējuma instrumenti vai attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanas un/vai konvertācijas pilnvaras.

3. Šā panta 1., 1.a un 2. punkta nolūkos noregulējuma iestādes paziņo 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai plānoto *MREL* par katru 12 mēnešu periodu pārejas laikā, lai atvieglotu tās zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spējas pakāpenisku palielināšanu. Pārejas laika beigās *MREL* ir līdzvērtīga summai, kas noteikta attiecīgi saskaņā ar 45.c panta 3.a punktu, 45.c panta 3.b punktu, 45.f pantu, 45.g pantu, 45.b panta 3., 4. vai 6. punktu.

4. Nosakot pārejas laikus, noregulējuma iestādes ņem vērā:

- i) noguldījumu prevalenci un parāda instrumentu neesamību finansēšanas modelī;
- ii) atbilstīgo saistību piekļuvi kapitāla tirgiem;
- c) paļaušanos uz pirmā līmeņa pamata kapitālu, lai izpildītu 45.f pantā minēto prasību.

5. Saskaņā ar šā panta 1. punktu noregulējuma iestādēm nav liegts pēc tam pārskatīt vai nu pārejas laiku, vai jebkuru plānoto *MREL*, kā izklāstīts 3. punktā.";

23.a) direktīvas 48. panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) vienīgi tad, ja kopējais akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, attiecīgo kapitāla instrumentu un rekapitalizējamo saistību samazinājums atbilstoši šā punkta a)–d) apakšpunktam ir mazāks nekā 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsumma, iestādes vajadzīgajā apmērā samazina pamatsummu vai neatmaksāto summu attiecībā uz pārējām rekapitalizējamajām saistībām, tostarp 108. panta 3. punktā minētajiem parāda instrumentiem, saskaņā ar prasījumu hierarhiju parastās maksātnespējas procedūras gadījumā (tostarp 108. pantā paredzēto noguldījumu vietu hierarhijā), ievērojot 44. pantu saistībā ar norakstīšanu atbilstoši šā punkta a), b), c) un d) apakšpunktam, lai radītu 47. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minēto summu kopsummu.";

24) direktīvas 55. pantu aizstāj ar šādu:

"55. pants

Iekšējās rekapitalizācijas atzīšana līgumos

1. Dalībvalstis nosaka prasību iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām iekļaut līguma noteikumu, kas regulē saistības un kas paredz, ka kreditors vai tāda līguma vai instrumenta līgumslēdzēja puse, kurš rada saistības, atzīst, ka attiecīgajām saistībām var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un piekrīt, ka tam ir saistoša jebkura pamatsummas vai nesamaksātās summas samazināšana, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot minētās pilnvaras, ar noteikumu, ka minētās saistības atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) saistības nav izslēgtas atbilstoši 44. panta 2. punktam;
- b) saistības nav 108. panta a) apakšpunktā minētais noguldījums;
- c) saistības reglamentē trešo valstu tiesību akti;
- d) saistības ir emitētas vai uzņemtas pēc dienas, kurā dalībvalsts piemēro noteikumus, kuri pieņemti, lai transponētu šo iedaļu.

Pirmo daļu nepiemēro, ja dalībvalsts noregulējuma iestāde konstatē, ka dalībvalsts noregulējuma iestāde atbilstoši trešās valsts tiesību aktiem vai saistošam nolīgumam, kas noslēgts ar attiecīgo trešo valsti, pirmajā daļā minētajām saistībām vai instrumentiem var īstenot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētā vienība konstatē, ka juridisku vai citu iemeslu dēļ 1. punktā nav iespējams iekļaut līguma noteikumu konkrētās saistībās, šī iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētā vienība par šo konstatējumu, tostarp noteikto kategoriju, kurā šīs saistības ietilps, un pamatojumu, paziņo noregulējuma iestādei vai kompetentajai iestādei, ja tas ir paredzēts saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Iestāde vai vienība sniedz noregulējuma iestādei visu informāciju, ko noregulējuma iestāde pēc šāda paziņojuma saņemšanas varētu pieprasīt saprātīgā termiņā pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas nolūkā novērtēt, kā šāds paziņojums ietekmē minētās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības noregulējamību.

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja tiek iesniegts pirmajā daļā minētais paziņojums, pienākums iekļaut līguma noteikumu 1. punktā tiek automātiski apturēts no brīža, kad norīkojuma iestāde saņem paziņojumu.

Ja noregulējuma iestāde nav apmierināta ar šādu paziņojumu, tā prasa 1. punktā minētā līguma noteikuma iekļaušanu, ja tā uzskata, ka neiespējamība nepastāv vai ka klauzula par atzīšanu līgumos ir nepieciešama, lai nodrošinātu šīs iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības noregulējamību.

Pirmajā daļā minētajām saistībām ir augstāka prioritāte nekā saistībām, kuras atbilst 108. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 108. panta 3. punktā minētajai hierarhijai.

Saistības, attiecībā uz kurām iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība neietver attiecīgo 1. punktā paredzēto līguma noteikumu, neieskaita minimuma prasībā pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām sniegt tām juridisku atzinumu par 1. punktā minētā līguma noteikuma juridisko izpildāmību un efektivitāti.

4. Ja iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība līguma noteikumos, kas reglamentē attiecīgās saistības, neiekļauj 1. punktā paredzēto līguma noteikumu, tas noregulējuma iestādei neliedz attiecībā uz šīm saistībām īstenot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai noteiktu sarakstu ar saistībām, uz kurām attiecas 1. punktā minētais izņēmums, un saturu minētajā punktā paredzētajam līguma noteikumam, ņemot vērā iestāžu dažādos uzņēmējdarbības modeļus.

EBI līdz 2015. gada 3. jūlijam iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai būtu juridisku vai citu iemeslu dēļ nebūtu iespējams iekļaut 1. punktā minēto līguma noteikumu konkrētās saistībās. Kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem noregulējuma iestāde prasa klauzulas iekļaušanu, ievērojot 2. punkta ceturto daļu.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [12 mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

7. Noregulējuma iestāde, kur tā uzskata par vajadzīgu, nosaka to saistību kategorijas, no kurām iestāde vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība var izdarīt konstatējumu, ka juridisku vai citu iemeslu dēļ nav iespējams 1. punktā iekļaut līguma noteikumu, balstoties uz 6. punktā definētajiem nosacījumiem.";

27) direktīvas 59. un 60. panta nosaukumos iekļauj "un atbilstīgās saistības";

28) direktīvas 59. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgus kapitāla instrumentus vai atbilstīgās saistības var izmantot vai nu:

i) neatkarīgi no noregulējuma darbības, vai

j) kopā ar noregulējuma darbību, ja ir izpildīti 32. un 33. pantā minētie noregulējuma nosacījumi.

Pilnvaras atbilstīgās saistības norakstīt vai konvertēt neatkarīgi no noregulējuma darbības var īstenot tikai attiecībā uz atbilstīgajām saistībām, kas atbilst 45.g panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, izņemot nosacījumu attiecībā uz saistību atlikušo termiņu, un īstenošanas gadījumā tās atbilst 34. panta 1. punkta g) apakšpunktam. Pēc tam, kad ir īstenotas pilnvaras atbilstīgās saistības norakstīt vai konvertēt neatkarīgi no noregulējuma darbības, notiek 74. pantā paredzētā vērtēšana un tiek piemērots 75. pants.

Ja noregulējuma vienība iegādājusies attiecīgus kapitāla instrumentus un atbilstīgas saistības netiešā veidā ar citu tās pašas noregulējuma grupas vienību starpniecību, pilnvaras tās norakstīt vai konvertēt īsteno vienlaikus ar to pašu pilnvaru īstenošanu attiecīgās vienības mātesuzņēmuma līmenī vai tādu turpmāko mātesuzņēmumu līmenī, kas nav noregulējuma vienības, lai zaudējumi tiktu efektīvi nodoti noregulējuma vienībai un noregulējuma vienība īstenotu attiecīgās vienības rekapitalizāciju.

Ja noregulējuma darbība tiek veikta attiecībā uz vienību, kas ir noregulējuma vienība, vai, ārkārtas apstākļos atkāpjoties no noregulējuma plāna, attiecībā uz vienību, kas nav noregulējuma vienība, summu, kura tiek samazināta, norakstīta vai konvertēta saskaņā ar 60. panta 1. punktu šādas vienības līmenī, ieskaita 37. panta 10. punkta un 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā noteiktajos maksimālajos apjomos, kurus piemēro attiecīgajai vienībai.";

29) "kapitāla instrumenti" 59. panta 2. un 3. punktā aizstāj ar "kapitāla instrumenti un 1. punktā minētās saistības";

29.a) direktīvas 59. panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"ja pirms noregulējuma darbības ir konstatēts, ka ir atbilstība 32., 32.a un 33. pantā minētajiem noregulējuma nosacījumiem";

30) "kapitāla instrumenti" 59. panta 4. un 10. punktā aizstāj ar "kapitāla instrumenti vai 1. punktā minētās saistības";

31) direktīvas 60. panta 1. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

"d) direktīvas 59. panta 1. punktā minēto atbilstīgo saistību pamatsummu noraksta vai konvertē pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos, vai arī abējādi, tādā mērā, kādā tas nepieciešams, lai sasniegtu 31. pantā noteiktos noregulējuma grupas noregulējuma mērķus vai attiecīgo atbilstīgo saistību absorbcijas spēju robežas, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka.";

32) direktīvas 60. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Kad ir norakstīta attiecīgā kapitāla instrumenta vai atbilstīgo saistību pamatsumma:

a) minētās pamatsummas samazinājums ir paliekošs, ievērojot jebkādu norakstīšanu saskaņā ar 46. panta 3. punktā paredzēto atlīdzināšanas mehānismu;

b) vairs nepaliek nekādu saistību pret atbilstošā kapitāla instrumenta vai 59. panta 1. punktā minēto saistību turētāju saskaņā vai saistībā ar šāda instrumenta summu, kas ir tikusi norakstīta, izņemot jau uzkrātās saistības un saistības attiecībā uz atbildību par zaudējumiem, kāda varētu iestāties, ja ar pārsūdzības spriedumu tiek konstatēta norakstīšanas pilnvaru nelikumīga īstenošana;

c) attiecīgo kapitāla instrumentu un 59. panta 1. punktā minēto saistību turētājiem kompensācija tiek izmaksāta tikai saskaņā ar 3. punktu.";

33) direktīvas 60. panta 3. punktā "attiecīgie kapitāla instrumenti" aizstāj ar "attiecīgie kapitāla instrumenti un 59. panta 1. punktā minētās saistības";

33.a) direktīvas 61. panta 3. punktā iekļauj jaunu daļu:

"Ja atbilstošos kapitāla instrumentus vai 59. panta 1. punktā minētās saistības atzīst, lai nodrošinātu individuālu atbilstību 45.g pantā minētajai prasībai, iestāde, kas ir atbildīga par šīs direktīvas 59. panta 3. punktā noteikto konstatāciju, ir tās dalībvalsts atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kurā iestādei vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļu.";

33.b) direktīvas 62. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka pirms konstatācijas, kas minēta 59. panta 3. punkta b), c), d) vai e) apakšpunktā attiecībā uz meitasuzņēmumu, kurš emitē attiecīgos kapitāla instrumentus vai 59. panta 1. punktā minētās saistības nolūkā nodrošināt individuālu atbilstību 45.g pantā minētajai prasībai vai attiecīgos kapitāla instrumentus, kas tiek atzīti, lai nodrošinātu individuālu vai konsolidētu atbilstību pašu kapitāla prasībām, atbilstīgas pilnvarotās iestādes atbilst šādām prasībām:

a) atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kas apsver, vai veikt konstatāciju, kura minēta 59. panta 3. punkta b), d), d) vai e) apakšpunktā, pēc apspriešanās ar attiecīgās noregulējuma vienības noregulējuma iestādi 24 stundu laikā paziņo:

i) konsolidētās uzraudzības iestādei un, ja tā nav tā pati, atbilstīgajai pilnvarotajai iestādei dalībvalstī, kurā atrodas konsolidētās uzraudzības iestāde;

iii) citu vienību noregulējuma iestādēm tajā pašā noregulējuma grupā, kuras tieši vai netieši ir pirkušas 45.g panta 3. punktā minētās saistības no vienības, uz kuru attiecas 45.g panta 1. punkts;

b) atbilstīgā pilnvarotā iestāde, kas apsver, vai veikt konstatāciju, kas minēta 59. panta 3. punkta c) apakšpunktā, nekavējoties informē kompetento iestādi, kas ir atbildīga par katru iestādi vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, kura ir emitējusi attiecīgos kapitāla instrumentus, attiecībā uz kuru ir jāīsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, ja tiktu veikta minētā konstatācija, un, ja tā nav tā pati, atbilstīgajām pilnvarotajām iestādēm dalībvalstīs, kurās atrodas minētās kompetentās iestādes un konsolidētās uzraudzības iestāde.";

33.c) direktīvas 62. panta 4. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Ja paziņojums izdarīts saskaņā ar 1. punktu, atbilstīgā pilnvarotā iestāde pēc apspriešanās ar iestādēm, kuras tā attiecīgi informējusi, izņemot minētā punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētās iestādes, novērtē šādus jautājumus:";

33.d) direktīvas 68. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"Ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskas saistības saskaņā ar līgumu, tostarp maksājuma un piegādes saistības, un tiek sniegts nodrošinājums, krīzes novēršanas pasākums, 33.a pantā izklāstīto saistību apturēšana vai krīzes vadības pasākums, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien nav pamats, lai kāds varētu:

a) īstenot jebkādas izbeigšanas, apturēšanas, grozīšanas, savstarpēja ieskaita vai savstarpējas dzēšanas tiesības, tostarp attiecībā uz līgumiem, ko parakstījis:

i) meitasuzņēmums, saistībām, kuras garantē vai kā citādi atbalsta grupas vienība;

ii) grupas vienība, kas ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi;

b) iegūt īpašumā, pārņemt kontrolē vai piemērot nodrošinājumu iesaistītās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, vai jebkuras grupas vienības īpašumam saistībā ar līgumu, kurā ietverti noteikumi par saistību savstarpēju neizpildi;

c) ietekmēt noregulējamās iesaistītās iestādes vai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās vienības, vai jebkuras grupas vienības līgumtiesības saistībā ar līgumu, kurā ietverti noteikumi par saistību savstarpēju neizpildi.";

33.e) direktīvas 68. panta 5. punktu aizstāj ar šādu: "5. Apturēšana vai ierobežošana saskaņā ar 33.a, 69., 70. vai 71. pantu nav uzskatāma par līgumsaistību neizpildi šā panta 1. un 3. punkta un 71. panta 1. punkta nozīmē.";

33.f) direktīvas 69. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"69. pants

4. Jebkādu apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro maksājuma un piegādes saistībām pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK piemērošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, un centrālajām bankām.

33.g) direktīvas 69. panta 5. punktam pievieno šādas daļas:

"Noregulējuma iestādes rūpīgi izvērtē, cik piemēroti ir piemērot apturēšanu atbilstīgiem noguldījumiem, jo īpaši segtajiem noguldījumiem, kurus tur fiziskas personas un mikrouzņēmumi, mazi un vidēji uzņēmumi.

Īstenojot pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības attiecībā uz atbilstīgiem noguldījumiem, noregulējuma iestādes var nolemt, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgai summai vienā dienā.

35) direktīvas 70. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Noregulējuma iestādes neīsteno 1. punktā izklāstītās pilnvaras attiecībā uz Direktīvas 98/26/EK vajadzībām paredzēto sistēmu vai sistēmu operatoru, centrālo darījuma partneru un trešo valstu centrālo darījuma partneru, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, un centrālo banku nodrošinājuma tiesībām saistībā ar aktīviem, ko noregulējamā iestāde ir ieķīlājusi vai sniegusi ar drošības depozītu vai nodrošinājumu.";

36) direktīvas 71. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Apturēšanu saskaņā ar 1. vai 2. punktu nepiemēro sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas izraudzīti Direktīvas 98/26/EK piemērošanas nolūkā, centrālajiem darījuma partneriem un trešo valstu centrālajiem darījuma partneriem, kurus EVTI atzinusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, vai centrālajām bankām.";

36.a) direktīvā iekļauj šādu 71.a pantu:

"71.a pants

Noregulējuma atlikšanas pilnvaru līgumiska atzīšana

1. Dalībvalstis nosaka prasību iestādēm un 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām vienībām jebkurā finanšu līgumā, kuru reglamentē trešo valstu tiesību akti, iekļaut līguma noteikumu, saskaņā ar kuru šādu finanšu līgumu puses atzīst, ka uz finanšu līgumu var attiekties noregulējuma iestādes pilnvaras apturēt vai ierobežot tiesības un saistības saskaņā ar 33.a, 69., 70. un 71. pantu un 68. panta prasības.

2. Dalībvalstis var arī noteikt prasību, lai 1. punktā minētie mātesuzņēmumi nodrošinātu, ka 1. punktā minētais līguma noteikums tiek iekļauts arī finanšu līgumos, kurus noslēdz trešo valstu meitasuzņēmumi, kas ir:

a) kredītiestādes;

b) ieguldījumu brokeru sabiedrības (vai kuras būtu ieguldījumu brokeru sabiedrības, ja to galvenais birojs būtu attiecīgajā dalībvalstī) vai

c) finanšu iestādes.

3. Šā panta 1. un 2. punkts attiecas uz jebkuru finanšu līgumu, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) saskaņā ar to tiek uzlikta jaunas saistības vai būtiski grozītas jau pastāvošās saistības pēc dienas, kurā dalībvalsts piemēro noteikumus, kuri pieņemti, lai transponētu šo pantu;
- b) tajā ir paredzēts īstenot vienu vai vairākas izbeigšanas tiesības vai tiesības īstenot nodrošinājuma tiesības, kuru īstenošanu vai izpildi varētu apturēt vai novērst vai kuru piemērošana netiktu ņemta vērā saskaņā ar 68. panta prasībām vai 33.a, 69., 70. un 71. pantā noteikto pilnvaru īstenošanā, ja finanšu līgumu reglamentē trešo valstu tiesību akti; un
- c) to reglamentē trešo valstu tiesību akti.

4. Šā panta 1. punktu nepiemēro finanšu līgumiem, kuri

- a) definēti 2. panta 1. punkta 100) apakšpunkta e) punktā;
- b) ir noslēgti ar:
 - i) personu, kuru EEZ valsts ir iecēlusi par sistēmu saskaņā 2. panta a) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās vai par šādas sistēmas operatoru;
 - ii) biržu, citu tirdzniecības sistēmu, maksājumu sistēmu, norēķinu sistēmu vai citu finanšu tirgus pakalpojumu sniedzēju vai infrastruktūru, kura veic uzņēmējdarbību trešajā valstī un kura neietilpst i) punktā;
 - iii) centrālo darījumu partneri;
 - iv) centrālo banku vai
 - v) centrālo valdību (tostarp jebkuru centrālās valdības aģentūru vai filiāli).

5. Ja iestāde vai 1. vai 2. punktā minētā vienība neiekļauj līguma noteikumus, kā prasīts saskaņā ar 1. vai 2. punktu, tas neliedz neregulējuma iestādei īstenot pilnvaras vai izvirzīt 1. vai 2. punktā minētās prasības attiecībā uz minēto finanšu līgumu.";

37) direktīvas 88. pantā "45. pants" aizstāj ar "45.–45.h pants";

38) direktīvas 88. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ievērojot 89. pantu, grupas līmeņa noregulējuma iestādes nodibina noregulējuma kolēģijas, kam jāveic 12., 13., 16., 18., 45.–45.h, 91. un 92. pantā minētie uzdevumi un attiecīgā gadījumā jānodrošina sadarbība un koordinācija ar trešo valstu noregulējuma iestādēm.";

39) direktīvas 89. pantu aizstāj ar šādu:

"89. pants

Eiropas noregulējuma kolēģijas

1. Ja trešās valsts iestādei vai trešās valsts mātesuzņēmumam ir meitasuzņēmumi, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai Savienības mātesuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību divās vai vairākās dalībvalstīs, vai divas vai vairākas Savienības filiāles, kuras par nozīmīgām uzskata divas vai vairākas dalībvalstis, to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās minētās vienības veic uzņēmējdarbību vai kur atrodas to būtiskas filiāles, izveido vienu Eiropas noregulējuma kolēģiju.

2. Šā panta 1. punktā minētā Eiropas noregulējuma kolēģija pilda funkcijas un veic 88. pantā noteiktos uzdevumus attiecībā uz 1. punktā minētajām vienībām un tiklīdz, cik šie uzdevumi ir atbilstīgi, attiecībā uz filiālēm.

Uzdevumi, kas jāveic Eiropas noregulējuma kolēģijai, kā minēts 2. punktā, ietver 45.–45.h pantā minētās prasības noteikšanu.

Nosakot 45.–45.h pantā minēto prasību, Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi ņem vērā vispārējo noregulējuma stratēģiju, ja tāda ir, kas pieņemta ar trešo valstu iestādēm.

Ja saskaņā ar vispārējo noregulējuma stratēģiju meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai Savienības mātesuzņēmums un tā meitas iestādes nav noregulējuma vienība un ja Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi piekrīt šai stratēģijai, meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai konsolidētā veidā Savienības mātesuzņēmums nodrošina atbilstību 45.g panta 1. punkta prasībai, emitējot 45.g panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētos instrumentus trešās valsts noregulējuma vienībai, tās meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā trešajā valstī, vai citām vienībām saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti 45.g panta 3. punkta a) apakšpunkta i) daļā un 45.g panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā. Ja tikai vienam Savienības mātesuzņēmumam pieder trešās valsts iestādes vai trešās valsts mātesuzņēmuma visi Savienības meitasuzņēmumi, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada tās dalībvalsts noregulējuma iestāde, kurā Savienības mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

Ja pirmā daļa nav piemērojama, Eiropas noregulējuma kolēģiju vada Savienības mātesuzņēmuma vai Savienības meitasuzņēmuma noregulējuma iestāde ar turēto kopējo bilances aktīvu visaugstāko vērtību.

4. Dalībvalstis, visām attiecīgajām pusēm savstarpēji vienojoties, var atkāpties no prasības izveidot Eiropas noregulējuma kolēģiju, ja cita grupa vai kolēģija pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas minēti šajā pantā, un ievēro visus nosacījumus un procedūras, tostarp attiecībā uz dalību un līdzdalību noregulējuma kolēģijās, kas noteiktas šajā pantā un 90. pantā. Šajā gadījumā visas atsauces uz Eiropas noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā ir jāsaprot arī kā atsauces uz šīm citām grupām vai kolēģijām.

5. Ievērojot šā panta 3. un 4. punktu, Eiropas noregulējuma kolēģija citādi darbojas saskaņā ar 88. pantu."

9. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz [18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto tiesību aktu noteikumus.
Dalībvalstis minētos pasākumus piemēro no dienas, kad tie stājas spēkā valsts tiesību aktos, kas notiek ne vēlāk kā [18 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].
Dalībvalstis 45.i panta 2. punktu piemēro no 2024. gada 1. janvāra. Ja saskaņā ar 45.m panta 1. punktu noregulējuma iestāde ir noteikusi atbilstības termiņu, kas ir vēlāk nekā 2024. gada 1. janvāris, 45.i panta 2. punkta piemērošanas datums ir tāds pats kā atbilstības termiņš.
2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

10. pants

Stāšanās spēkā

[Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

].

11. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
